

توجه به فتاوی و احکام علمای نجف در صور اسرافیل سوئیس

◆ زینب شکوری

علامه علی اکبر دهخدا معروف به «دخو» که در صدر مشروطیت در ایران با همکاری جهانگیرخان شیرازی روزنامه معروف به «صور اسرافیل» را در تهران منتشر می کردند، جزء چهره های رادیکال محسوب می شدند و به همین دلیل در دوره استبداد صغیر جهانگیرخان که به دست نیروهای فراق افتاده بود، به دستور محمدعلی شاه کشته شد. ولی دهخدا مخفیانه به اروپا گریخت و در آنجا ادامه روزنامه صور اسرافیل را به همان شکل و شمايل تهران، در «ایوردون» کشور سوئیس منتشر نمود که البته چند شماره بیشتر دوام نداشت، ولی همان چند شماره نشان می دهد که دهخدا شبیه یک معتقد و متعصب مذهبی است و از رادیکالیسم غربگرای چپگرا به طور کلی دور است و این مطلب جالب توجهی است.

نگاهی به محتوای شماره های صور اسرافیل ایوردون موید مطلب یاد شده است. عنوانین محتوای شماره اول آن بدین قرار است:

«از طرف اداره» که به سابقه انتشار این روزنامه در تهران و تعطیلی آن و شهادت مدیرش میرزا جهانگیرخان شیرازی توسط محمدعلی شاه اشاره دارد (نیم صفحه). عنوان بعدی «طبعیت سلطنت چیست» می باشد که در آن به نقد و رد ایده آسمانی و الهی بودن سلطنت و قدرت پرداخته است (۳ صفحه).

عنوان مطلب بعدی هست: «حکم محکم قطعی مبارک، حضرات حجج اسلام از نجف اشرف در حرمت ادای مالیات به گماشتگان محمدعلی میرزا او خلع او از سلطنت» (۲ صفحه).

تیتر بعدی هست: «کلام الملوك ملوک الكلام» (یک صفحه و اندی). سپس مطلب آخری با عنوان «صورت لا یحه جوابیه محمدعلی شاه به حجج اسلام نجف» می‌باشد که در حدود یک صفحه است.

یعنی تقریباً نصف صفحات روزنامه صوراً سرافیل صرفاً به انتشار احکام و فتاوی علمای نجف و حواشی آن پرداخته است. این مطلب نشان‌دهنده نقش درجه اول علمای نجف در انقلاب مشروطیت و اعتقاد دهخدا به تاثیر عمیق در پیشبرد انقلاب مشروطه ایران می‌باشد.

شماره دوم صوراً سرافیل ایوردون سوئیس جماعت ۸ صفحه منتشر شده است. مطلب اول آن که بدون عنوان بوده و فقط تاریخ «پانزدهم محرم الحرام ۱۳۲۷ هجری» را به همراه دارد درباره نفوذ سلطنت و اثبات عدم مشروعيت آن از نظر دین مقدس اسلام است که با این جمله آغاز می‌شود: «دین مبین اسلام با کمال بذاشت از لزوم وجود سلطان بی خبر است، بلکه با یک ذره غور و توجه در رویه سیاست شریعت غرا، منافات و انکار آن با این رویه منحوسه به روشنی محسوس می‌باشد و...» ۲- صفحه کامل-

سپس از صفحه ۳ تا صفحه ۷ به طور کامل به درج فتاوی و نظرات آیت الله آخوند خراسانی و آیت الله ملا عبدالله مازندرانی راجع به ضرورت پذیرش مشروطه اختصاص یافته است که خطاب به محمدعلی شاه و شریعتمدار آفاسید کاظم خلخالی بیان شده است. در بقیه روزنامه نیز مقاله طنز چرند و پرنده با عنوان «اکنومی پلتیک» درج شده است.

بنابراین، محتوای این شماره نیز به طور عمده به انتشار مطالب حضرات آیات نجف اشرف اختصاص یافته است. شماره سوم صوراً سرافیل نیز تقریباً به همین منوال است.

همه اینها بدین معناست که از نظر دهخدا مذهب تشیع و فتاوی مراجع دینی موجب مشروعيت انقلاب مشروطیت بوده است. با این همه شگفت‌انگیز است که لحن انتقادی صوراً سرافیل ایوردون بهویژه در مقاله چرند و پرنده آن با عنوان «کلام الملوك ملوک الكلام» درباره امثال مرحوم شیخ فضل الله نوری خارج از نزاكت مطبوعاتی است و این نمونه‌ای از افراط‌گری مطبوعات عصر مشروطه است. در اینجا به دو منظور عین مطالب روزنامه صوراً سرافیل ایوردون سوئیس را که ۳ شماره بیشتر نبوده به صورت کلیشه درج می‌کنیم. اول اینکه از این طریق دیدگاه مورد اشاره دهخدا درباره علمای نجف و تشیع به نمایش گذاشته شود. دوم اینکه عین نشریه در دسترس همگان قرار گرفته و به دلیل اندک بودن شماره‌ها و صفحاتش از گزند مفقودیت و نسیان در امان بماند. با تشکر از کتابخانه ملی و آقای عنایت الله رحمانی.

عنوان رسالت و تبلیغاتی های:

ابوردون - سویس

اداره سوراس اقبال

Yverdon-Bulles

Beure-Zareff

محل قیمت اشتراک سالانه یعنی:

۲۰۱ - فرانک
ایران —
شهر شیراز — ۱۵۰ - فرانک
مالک خارجه — ۲۰۱ - فرانک
(وچه آپونه از هر کس و از هر جانشما گرفت بسته دارد)

فرمۀ هجری ۱۳۷۷ مطابق ۲۶ زانویه ۱۹۹۸ میلادی

خون پاک شیدان راه حریت و ترمیم خرابی‌های افغانستان
داریوش و اردشیر سلا میرند و اعانت و کمک را در آن
ایران خود را برخلاف سال اول پس از آنکه
خساراتی‌های جان و مال امروز از روی کمال ناجی‌ی
طلب نمی‌کند. و این‌دور است که عنقریب بهت
شیر مردان آذربایجان دوره این دوری و میتواند
از وطن پر نسی آید و بزودی چنانکه پیش آمده‌ی
کار و عده مددکد کوک معارف عمومی و این شب

روزگاهه سودا اقبال پس از وقایع ۱۴۷ جادی‌الاینه
وقایع اصلی چنگیز صدر جدید تحدیل و شهادت
میتوان. ضمیر آن مرحوم میرزا چهانگیر خان
طب زاده اینک اقام دیر ساقی خود میرزا علی‌آکبرخان
معذبه‌ی قزوین مبلغه متولیت و طی خوبی داشت
لانگزره و با غرق صفت قوای ساقی برادران دیش
و طلب خود را از این گوشه از روی دنیا باشتم

آن تحکیم خود را بجا آورند و با میلیت هنر سلطان را حاکم از اراده خدای شیرخوار و آفیاد پسندند.

وجود فرمائی منزل را هنوز نامیده و همچو سلطان ادعا کرده و نه بحال بیچ فاله متلق و حدث جال بیامون آن گفت است. و در صورت درم که سلطان پادشاه را حاکم از اراده و رضانی خدای پیشیم بلا قدره باید پذیرد را عاری همان هم و همان احلاط بکه احکم خود ماضی همان سلطان شویه و سلیمانی خدا تصور کنم. چه غرور

بیست خدای عالم تقدیر سعادت و شفاقت حیات و ممات و هن و ول قسمی زندگ از بینگان خود را برآورده شخصی خوب کنند که مصیب را از عزل. مصصوم را از گلگاهه و خل را از بخل نتناشد. و اعتماد پیشکش سلطان منبع این سلطان بهد موافق اصول این همروز امروزه دنیا و خاصه دن اسلام مضم شرک و در صورت تنزل اعتماد وجود حالم قبیه و مکری جز خدا در عرصه وجود است. و اگر دارای آندرجه از مل و اسلطه و سایر صفات شویه و سلیمانی خدای پیش بولاسطه همین سلطان و اعتماد که بیک فخر جعل و کورد در کینه اعراض و اموال و دماء بیک دسته از صدم داده است بی تردید ملت هنار آنکه نمود.

شاید بیک سلطان چهل گیوه چه ضرر دارد که بگوییم سلطان حاکم از خواست خداین و سلطان نیز از سلطان خدا و ملم بپیش خروم است اما با اینهمه بحسب بیک لرده و دیگر این احوال کو راهه همین سلطان جعل میله مطالق احلاع و اع و موافق با عزل و عدل بشود؟

در صورتی که این مترضی مشهودات هر روزها خودش را با اینهایات بلوپیساوانع ظل الله تبریز الله سلطان کنگره کلکاره لازم است که تمام اقوال اینهایا در تربیخ سلطان خوب را نماید و بیک از آنکه رخلاف صریح فرق آن و سایر کتب آسمان بجهاد و نمود را پازدیدم و شازدیدم چهارده سیم قرار داد

تاب ضیافت نیز از افق طهران طلوع نماید. و از منابعی سال دوم دیواله تزین آنست در مرکزه بصورت بکن و نظر از شهادی راه آزادی و پیش خدمان طریق حریت از فرج سار و درجه خدمتیان را حدی که در اینجا بدست آید و بد مساقت و موردن از سرکشی ما را بدان عبارت نماید والسلام.

حلل (طیعت سلطنت چیست)»

در علّکن که چهل هی ملم نور جای حق، و آنها می خایی را گرفته است سلطنت موصی است الی بمن خدلوند مثال حقوق. خود و اختیارات هر قلمه از زین را بدست پیک نظر از اراده اعلی هنر ملته گلایات و وجوب اطمانت دیگران بیرون در ملم لذل خدا گفته است.

اعیت این امر مدار و گران میکنم بمن از طرح آن هر دین عامل را نیز بآن میدارد که با کمال دقت در خلائق و بطلان آن خور کنیم و از قم حبیت کنی درین مظلمت که شنا شادت و شفاقت و منبع خی و رشد ماست نزین. چه اگر

وائع سلطنت موصیت آسمان و اطمانت ما بسلطان تقدیر بنتیز است پید بیون پیک لنه ترید در این پیک مساله بخصوص تن قضای بیوم داده و دشنه سار مانندی اکه در حیطه اختیارات ظاعن خثار است گرفت. پیه ضعی پیش اجزه نیمده که با خواست خداین مقاومت کند و پس از آنین تقدیر بنتیه الکد.

و اگر سلطنت نیز مثل سار باعیل بین این نوع انسان از هادر اعتماد ماست پایه بهر سرعت که بکن است دست به اعمال اختیارات ذه و قوه را که خدلوند پیاپی هزاران بحکمت مد وجود ما گلایات است از راه ادای شکر نعم عامل گلایات.

اگر سلطنت موصیت الی و اطمانت ما از سلطان

برحسب این آسمان باشد اعلام آن به بینگان باشد

بواسطه فرمائی سلایی باشد حکمه قبل از جلوس

اکنام برق کبر، دفاع از انسانه را رای خدابن تندورات می خودند. بعلت تب و دره سر کافی برداخته بکن در ظور وبا طاعون حرف و همان پدرگاه خدابن تویی تقدیم می کشیدند. بک طفل گرمه را دفیق و هیئتی خود فراز مینمود اما در دین شریعه مهاد و فرادیم کشد.

مین است منبع حدوث خیال موهبت بودن سلطنت و استثنای آن از سایر اعمال بشری در میان مملک نادان.

این طیعت انان است هر قدر نصف جهان پیشتر بر او غالب است پیشتر از اعمال این جهان را از حوزه اختیارات خود استکار کرده و نسبت را بمالی دیگر می دهد و هرجه علم و تجربه بر قوت او افزوده بهان قدر دارای اختیارات خوبی را تو سه داده ابساط اندازه عطایی این را بخود درک میکند. وقتی از آحاد سنگن بک مالک رواب کل و افراد رعایتی بک پادشاه ملایک سبل پیرسند رابطة تو با ستایر خانه، فروشنده مبل، تو سکر احیه و ذهن محفوظه تو چیست؟ ایناً عقل طول و حضبل نشده و بدون توجه به اوان غبیبه با همان زبان غلبان خود می گوید: رابطة معلمه با فرارداد. و اگر تندی کنجکاوی کتبی با همان امای عالیه خود حل می کند که با خلف بک از دو طرف از شروط ملعونه عمل بطل است.

خیال متنزی بک تفال در خوبین بک سر پیش ایناً مشغول نمی شود بلکه آن خواست خدا در خوبین از این قال هست باشه. نکه وقتی عقل و دفاتر ساده خود روحی کند می نمید که خانل عنتر است اگر بخواهد از تو می خرد و اگر به سرف نظر کرده از دیگری اشیاع می کند. رای ایشکه با همان فطرت سلیمانه خود خوب بک می کند که اگر در تمام کارهای او خواست خدا ملتزم و قوع آن بشد فائمه بست دسل و لرمال حستب و سجه خدمات علمی اخلاق متنی خواهد شد اما وقتی از همان آدم ممندل و عقل داشت سنال

خانل عنتر بودن بک دسته از نوع بشر را سکه استثنان سلاطین ایت نمی نماید.

پس بولسطه همین مقصه که نشریه چندین باب را مین سدۀ فلسفة اسلام است دیات آن دین هاری که مدیونیتۀ سر بر اهل پیش عیادت دوتا میکند و بک نظر از نوع خود را ظلۀ افق ای اراضی میخواند عویث بودن سلطنت بک نظر و وجوه طاعت دیگران از او امراهه نمی بعدد. و عقل نیز که پهنهایت مرحله‌ها از این حرفالات دور است و دست این اوهم هست از رسیدن بهان مقدسی مهجر هیجوت اسلات بک قوم را در تحت اکنار بک نظر و تصویب مطلعه بک نظر را در عرض و حلق و مال بک قوم تصویب نماید. خانه هسته عقل خالص و شرع غیر مشوب همیشه هنان بر هنان میروند و حلقة نیز اگر چه فراسنۀ سر موئی از هم جهنا پیشوند.

پس در صورتیکه عقل و شرع هردو از آسمان بودن سلطنت سلطان ای ای کشند منشاء حدوث این خیال در اینهان هله چیست و حقیقت امر کدام است؟ متنه نصف خیال ندان در برایر ظلمت امور و بی اثر ماندن عقل جاصل در مقابل فرزگی و فاقع است. سید در زوجة همیشه نوی انسان و دفایق مسائل علم نفس (Psychologie) یا آیت می کند که علمت کل همیشه مورث بی اثر ماندن عقل و ختن شمن الکتر افولم جله بوده است. و راه استخلاص از شکر در آن و جایزه منحصر است از اینهای شغل آن همیشه متین باشان آن بیانی بالاز از عالم انسان میشده است. یعنی همان عقلهای رسکه در امور کوچک داد مرسی میداده است در مقابل اعمال بزرگ با کمال خنوع پیش خم شکرده و آنرا از ردیف اعمال عالی بالاز از عالم خود مینهاده است.

انسانهای اول آب هر را باید به عجلی دخواهی ای انتا خسته اما در مقابل طیان نیل دخترهای خوبی را و سرم فربان از هب اتواع غرق نمی کردند. سوزت آنچه را با آب می شانندند اما دیش لز

و اعقل قوم بحق کسی حکم دارایی همان صفات پايد و اگذار شود . و در جیات نیز مد سورت تقدیم صفات من بوره بالطبع از سلطنت بطلع گردد . ول بدماغ اجمل و قوت و قدرق که از مجموع املاک افراد همین قوم نتکلی باش جبرت و عقل هاز ما را خیفت نموده و شجه از فرشن سلطنت (بدون استحقاق) و بالآخره موحت بودن آن از جای خدا گردیده است .

و اما اگر ما يك دقيقه بريده از روی جمل ظاهری برداشت و يك سلطان را عورم از آموال خود و موجود از املاک برادران خوش تصور کنیم چه شخصی در قدر شما جسم خواهد داشد ؟ يك نفر آدم عادی خوب بدخت و محتاج به سوال حکمه خال از هر هز و هماری از هر صفت است . و يكه بخلافه غلو است از اخلاقی و دیبه و عادات قیچه که لازمه جست اسباب و هم مثولیت و خوش در شهوت و لذات بیاشد .

نادر شاه افضل امثالت همین نکته بود فی که در از روی استهان دامن خیمه شاه طهماسب دوم را در جلو چشم سرگردان سله بلا زند و رذالت طبع و دنات کات آن آشترین موحت الی را بران و زیرستان نهان داده . و با هم ایران ظاهر نمود که در بین پرده تمیل و حشمت و اقتدار و لبست چه ابلارها از مطلب صفات و چه مزیتها از کلکات اخلاقی متور است .

و همان وقت بود که لکترهان ایران که تا آنوقت پادشاه را مقدس و از جنس فوق جنس خود و موهبت الى فرهنگ سکردن از روز ایام زین و زیرستان مصالق که در ارذل نام هم سراغ نداشته دیدند و درست داشتند که رابطة مخصوص چنین جنس نیفع اعلم غیر بورگردی نیست . و خلخ آن از سلطنت و انتخاب دیگری بجای او از کلکات ندل است . آنوقت ثبات ایش با آخرين و دیبه آشان خدا حافظ گشت و اکمال میك دست یافت بیک نفر از شجاعترین و علیقین مدافیف وطن از

کشند که رابطة تو باشد و رابطة او با تو بیست ؟ اینا در مقابل عنلت عکوه سلطنت و گزنت حشم و زیادی اموال او غنی تو اند بود کند که رابطة او هم با شاه همان رابطة لو با متأجر . بیع . توکر . عیال . بقال است و سلطنت او هم از جنس قرار داده ایین اتفاق و خلخ از شروط منتع خلخ از سلطنت میباشد . بکه بحور است که شاه را از جنس بالار از جنس خود و مؤید از علم غیر و سلطنت را موحت الی و املاک خود را لبست بتو تکلیف خیانی تصور نماید .

چنانکه گفتم تا وقت انسان اسری چیز است نصف چیز او را بحور از اتفاق به آنسان بودن امور عظیمه بیکند . اما وقیعه جبل بدست وعلم به تواریخ و سیر هر نوی پسر و فلسفه جایت ملل و هزاران شبه از علوم دیگر بر انسان مکنده شد آنوقت همین قوت کافی است که سلطنت را در عداد سار اعمال بوجه خود پگذارد و از بستکی مخصوص سلطان چالم بالا . تائید او از غیر و انتخابش از حاضر خدا گذرد .

نهضه تاریخ امروز روشنی آنکه باید میکند اسلامی اولی که بای خنثی میان خود همچنان پل از هنگی بی در بی پویماند و از طرف دیگر بواسطه نهادن توانین موضوعه در حل مذاقات شخصی بحور از توسل به هناتری میشه اند از این و در آنکه اجمع و اعقل بوده همواره بستر سرگردگی و قشوت می دینمادند . و با بران بدون اینکه مسام سهولة هصرهای بد صل آید همان خلخ احترام و جنبه تبیث قوم از بولیه قرارداد حکومت و سرگردگی او بینده است . و آئی قران هم در حکایت طلوبت (و زاده بسطه فی الم و الحس) شاهد همین حقیقت نلسن است . پس سلطان های اول بواسطه شباهت و خلخ منصب شد و یا به قرار داد هم در اولین وظیه همان مزید عقل و شجاعت بوده است . و طبیعی است که در این صورت ایش بین از مرگ لو باز سلطنت باقیع

خویان از سار شهادتگان رستم . محمد حسین
طبران . محمد کاظم المرسائل . عبده‌الله المازندرانی .

﴿ ایضا)

امر مطلع نواب امام و آیینه‌انه از ارضین .
دروجوب دفع محمد علی میرزا و تابین و پروردان او .
از بعثت اشرف : عموم ایرانیان - دفاع از نفوذ
و امراض و اموال مسلمین و دفع چنین سنف خام
از اهم واجبات است .
نبیل المرحوم میرزا خبل . محمد کاظم المرسائل .
عبدالله المازندرانی .

﴿ ایضا)

فرمان و ایوب الاطلاق پشوایان اسلام از بعثت
اشرف در وسوب و ازوم اعلمه مجاهدین شیراز .
عموم ایرانیان مقیمین عالمک غرور شهاد و قتلله
تفکاری و کتبه بلاد خارجه دامت تائیدنهم شدت
گرگاری برادران ایوان تبریز و لاعتمان ظلمه مسلمین
در استیصالان رهه مکثوف و البوم اعات آن را دران
خبور و مدد مال و جان و استعداد رسابین ایشان
بنزله اعات مجاهدین در رکاب القدس بیرون سلوان اف
علیه است . هست گنید و بخرت دنی خود را ظاهر
و اسلام را نصرت نمایند اثنا هفتاد . عبده‌الله المازندرانی .
محمد کاظم المرسائل . محمد حسین نجل میرزا خبل
طبران .

﴿ ایضا)

دستخط بارگ حملگران حجج اسلام مبنی و
محتری رضیحت بعد از وقوع ناجمة خانگان برانداز
۲۷ جلدی الاولی ۱۴۲۶ .

از بعثت اشرف . طبران حضرت اسد الالکانی
نایب السلطنه دام ایله بسب آنکه بگران پادشاه بتوسط
حضرت و لا شداین است که چون پیدائشیم نفوذ
مشهود بمنی از روابط عالم که برای تحسیل دنیا پسرفت
از اسلام ایشان مسلمان مانندند .

هم جنان زنده خود دادند .

و همین اجماع مردم در خلیع سلطنت طهماسب و بیست
باندر نه گلقت از هزاران اشله تاریخ دیگر
زدیگرین مثال است برای تجییم سلطنت بواسطه
زیرداد . و واضح می‌کند که سلطنت جز اجماع
احتیاطی مردم را طاقت یک تن بجزی دیگر بست
و هر وقت باز بخواهد همان اراده آنها برای خلیع او
و تواندن شخصی با همیت که (همیه بر قریب سبقت
از حکم الکلرهان بزمیزده) جایی لوکاف است .

سکم حکم قطبی بی بارگ حضرات حجج‌الاسلام
از بعثت اشرف در حرمت امای ملیکت گماشتنگان
محمد علی میرزا و خلیع او از سلطنت ایران .

﴿ بعوم ایرانیان)

(نسخه الرحمن الرحيم)

بصوم ملت ایران حکم خنوار اعلان میدارم .
ایموم هست در فتح این سلاک جلد و دفاع از نفوذ
و امراض و اموال مسلمین از اهم واجبات و مادن
میان گماشتنگان او از اعظم محترمات و بدل جید
در استحکام و ایثار از مشروطیت بنزله جهاد در
رکاب لام زمان برواحانه‌انه و سر موئی علاقت و
ساده بنزله خدلان و عذری با آن حضرت سلوان اف
سلام علیه است .

الآخر عبده‌الله مازندرانی . الآخر محمد کاظم
مرسائل . الآخر نجل المرحوم الحجج میرزا خبل

﴿ ایضا)

فرمان واجب الادهان حضرات آیینه‌انه در وجوه
خلیع محمد علی میرزا از سلطنت ایران .

در خلف آن و دولت و ملت در همه داریم دولت خواهانه است کمک رشت اتحاد و عدم قطع روابط را استدعا نمودیم کوچه کمال مساعدة را انجام و عملاً پسند حفیت و تقدیر با این شرط پیازخانه لسان جیلان بقای سلطنت مؤودی و شیوه سوی تباور خانین دفع فاسد را باشد و تفرق کلمه دولت و ملت در هدر دمه و تخریب بیوت و خارت اسرال مسلمین و تبعید اعظم علماً و با آن همه هنگام و همین بیان بست دهن دوس و استخفاف پکلامه عیید ایشان عرباسه و سایر شاعر اسلامیه که دول کفر عزم می شماراند الی قبیر ذلك هیچ فروگنگار نکردند معلوم است که این دست احادیث دین و دولت که خود را چنین دو اخوانه بخیر فرموده اند تا مراذ و بوم ایران را بکلن و بیران و دولت و ملت را بالر، ممنوع و علکت را کلیم ایشان نکند مردانشان حصل تخریج شد سزاوار است شخص پادشاه قدری بخود آنده ملاحظه فرمایند با علکت و ملت خود چه کرده و میکند تمام سلطنت اسلامیه را وسیله هم ایشان دین میان و اعدام علکت و ملت فرموده اند آذریجان حکم از دست رفت سال شیوه هم ملکون چنانچه بعد از این سال نگاهداری باقی ماندگان را داراند طبق مفسدین و خانه هر قرآن کتاب افه و خادمین بیان و عقد عجل عزم مل مبارکت فرموده زیاده براین بیاد دادن دین و دولت هست نگاهدارند و این خدمت فرع ازور است آنها هیا امکن از اعلام آن بقایه مسلمین ایران و غیرهم تحدیر داریم ناچار فرمایند اندیشه تعالیٰ الاخر نبیل المرحوم میرزا طبلی، الاخر عبدالله المازندرانی، الاخر محمد کاظم خراسان.

دستخط حضرت آیت الله آقای آغوند ملا محمد کاظم خراسان مدخله تعالیٰ را که بصورت لایحه خطاب به محمد علی میرزا فرموده اند با سایر قلایق و احکام حیج اسلام ادام الله ظالم تعالیٰ بواسطه حقیق مکان در غرمه آئیه درج خولهیم نمود اشده اند تعالیٰ

اظهار دارید. از تکرار افسر و مظاہر نا هنجار آن معلوم شد که مفترضین بجز پاکیل نمودن ملت و دولت خرضی خداوند اگر چه بقیان است املاه آن تکرار کی مضمون آن مثال با اسلام است از خان انتظامی بی مبالغه بلکه مفتوح است از نظر ملوکه هم تکثیر است بجز حل بزم تا کینا برای آنهم حجت میگوینیم صلاح دولت و ملت ایران و حفظ علکت منوط است به تکلیف مجلس شوریی که دافع ظلامه ظلموم والخاتمه ملکوی و اسری محروم و نیزی از مکن شود قبل از آنکه رشت امور منضم شده تدارک نماید والا تکلیف غرضی مقتضیان داره که از اعمال آن ناپلایر و تبعیت سو و هم نهی تکلیف فریض ما تحویل دهد لهد اعلیه من اند. عباده ملائکه اندیشانی، محمد کاظم اخراجی، نجف المحرّمین میرزا طبلی، محمد حسین.

(ایضاً)

تکرار حضرات آیت الله بقدبتوسط مشیرالسلطنه رفیع الرزرا بعد از تلمه ۶۲ جادی آلاری ۱۳۹۶
تکلیف فرماین اجتماع اسما سعادت و پیغمبر و موجات بدینچن و سو و هنین است که دولت علیه عتمانیه با آن درجه فتوه و اندیشه و عدم قدرت کاشتا من کان بخلاف از تو اس شاهانه چون داشتند که اسرور حفظ پیش اسلام و قورت و شوکت دین و دولت متوقف بر مشروطت است اعلان رسی علیه علیه عزم و مل مبارکت فرموده اند و این اسلام و مسلمین ایرانیان بخت برگفته چنین تیجه داد که با اینکه فاعلندند میور ماضی رضوان اقر علیه این اسلام سعادت را استوار فرموده بودند همینکه نوبه تاجیگاری بذات شاهانه رسید بواسطه اسلطه خانین خود خواه و دشمنان دین و دولت حول اریکه سلطنت بوما نیزماً اتفاق افتاد و مقتداش بلاد و تصریح مفسدین با تلاش غص و اصراف و اموال مسلمین تکرر نفس عدوه مشهود نمودند و آنچه داعیان بالقضای وظیفه و تکلیف که

مادر ناصر الدین شاه شیخ طالب گفت های اندرون با قرولیها و سربازها صعبت بیکرد ناخوش بیش و هانطور که ام المقام زن حجت نصیرالسلطه اگر شما با محمد علی خان ملاقات نیکرده ناخوش بیش و هانطور که محمد علی میرزا اگر در سال اول سلطنت هروزه علی خود را ناجی السلطه را نیز بنا ناخوش بیش و هانطور که جهل السلطنه و زین علی خلوت اگر روزی چیز پسچه زوده خدم رفع ایشان و کابیک و کابیک ره نیز بود ناخوش بیش و هانطور که اعلیحضرت فخر قدرت ظلیله محمد علی شاه تاجدار شی چند ساعت با جهل خلوت نیز بکسره ناخوش بیش و والاخره هانطور که جنب شیری السلطه اگر هروز جمه میل نیز بود ناخوش بیش و هانطور که امیر چادر جنگ اگر مر سعی شبه ریشتر را اختبار نیکرده ناخوش بیش زدیک بود من هم ناخوش بودم و دی که هاکیم بود که روزی که لوزن طبع بیشود و من بعد از پیش مه و پیش روز و پیش ساعت و پیش دیفه اختلار داغ دل از جرنده بوده بگیرم اما را در های هزیر و غرق که ایساپ فراموشد و من هم آکمال شوق رای افسر گرفت عادت خودم فم در دست گرفتم بک دنه کافه بک از رقا عنزی به صورت دستخط آفتاب خط اعلیحضرت ظلیله محمد علی جواب تلکر افات حجج اسلام بجهت رسید و چهار دست و پا توی حال و جبال من دویه از دینین این دستخط من نه شنا در چرنده برند توییں بیچر خود اقراط کرده بلکه بک مسلمه همین هم که در تمام عمر حاش رای من مشکل بوده کشیش شد و آن آن بود که حرف پادشاه بداند حرغایت سدا توبیق بدهد بحضور شیرالسلطه سعد اعظم دولت قاضیه ایران پسران و غیر که همین روز عالی و قدر داشته باشد بک روز در بالاخلاق ایشان شخصی خودش با قائم رجال و ایکان دولت قویش رک نشته بود در این بین بلکه گلو از حلو علوات گذشت و از نهاده گنجاب شیرالسلطه در جلو گویمای وکر افاده بود حضرت وزارت شاهی حمله را نکرده ناخوش بیش و هانطور که اگر مهد علا

چهارم بیان

کلام الملوك ملوك الکلام

کلام الملوك ملوك الکلام بحق بادشاهه بدشه حریفات من همین پیش خود بیگنیتک ما آنها پادشاه لازم داریم رای ایشان مثلاً اگر اروپه چنگ کنیم هیجده شهر تقاضه را عاقبت کند که روحها بینند اگر لولاد داشت بشیم مدارس عروس جمال نیه تایید سکه بجهابی سعاد و کور بر نیاند اگر عیسی داشته بشیم سه دفعه با قرآن نعم بخوبید و حصنت مدارش راهی هر زید و بیشه کند که در خانه همیش بکوشید بحقه کند ایشان را بخوبید کارها اما هنوز بودم که حرف پادشاه چه لازم دارد تا ایشان بگویند حرف پادشاه حرفی است

اگر درست پسچه و پنج روز و پیجات و پنجه قله بود که من ببعض ملاحظات بجزئه بند نزدیک بودم بحق این عادت یکشان و نیمه خود را رُك کرده بودم و چنانکه همه ایوانها بیمانند ترک عادت هم موضعی سریع است بحق مثلاً هانطور که پیکده و هشتاد هزار نفر اهل اهل رشت اگر همین زور دست پیکره ده پازده غر فرانی و پیشخت و مفت و مالچی و آتابه گامان گلکار حکومت بنانه ناخوش بیشوند هانطور که اهل شیخان و اسپهان و بلوستان و خوزستان و گرمانشاهان و لرستان و هریان و سکرستان و زید اگر سال چندین سدها دستز اگر و هزارها طلک امره رای اندرون و آثار خانهای حکم نمکند ناخوش بیشوند و هانطور که خلخان متفور تحصل دل تاجدار اگر روزی دو ساعت زیر هرسه هملات نگرانستان طلاق و از نیخواپید ناخوش بیش و هانطور که ناصر الدین شاه اگر هروز خواهیزد خودش را سلاقات نکرده ناخوش بیش و هانطور که اگر مهد علا

واحد شد است و اگر پیش از آن باشد مرتکب
مسئلین هر کسی بکیم و لازمه است سعی اسلام شناس
و رفیع مطلع نباشد این است که هر چند که افرادی
دین و دولت ایران هر دو را نمی بینند تهم بدانند
باک برورده گردند که بدانند این مطلع اسلام عالم بطلب است اوت
و تو مارا ر از لرستان پدران کاچدلاش آذربایجان و همان
ستی و متول فرموده است بواسطه این اتفاق که
واقع شد خودمان را در حضور شخص شرع منسوخ
آخر بجهات دین و محدث دین میان میانیم و بعد از
تغلق امور علیک ایران در حکم انتظام و رعایا
در نهایت راحت و وجهه علماء و سعی اسلام و دعوه
ایران و سلطنت تهم ایران مه روزه بتوسط بر قریب
و زید در قائم نمکنند. رجال در بر تقدیر اکثراً هم
نه اسلام برات و دینهار خلصه و زیرا اعلم که
ملکه و عالم کتابات و مسلسل کتب و تواریخ اور
آنجلیق ملحوظت نام بحمد الله تعالیٰ بر تدویج شرع
و تنظیم شاعر و اجرای قانون اسلام و ایجاد وسائل
عملیاتی تدبیر فوای خودمان متفق شده ایم و سایها
هم بینیم نیت نفس بودیم اگر بک کوش کی
بر جوی خطر بزیر بمرحوم آیت الله شیرازی که مشبوط
است خود را از سلسله خارج کرده و لازم خود خود
تغییل نموده مردست مفسدین ای اراض شده باشد
تو چون وارد آید از خود نمود و هر کس از روابط
خانه خوده خارج شود و لازم حبکه وارد تجلیل نماید
این بجهان نایاب آگوادر دوچرخه خواهد کشید من کنم کنم
و ما از نیک مقدس خوده مان جناب آید و فرم که
در همه میانون ما احترام ملته ایران و محمد مسلمه
مجهدین نفر علوم آن محمد مسلم الله علیهم اجمعین از
عهد سلاطین ملته گشوده و استلال مد بر ایران
توجهات خانه شاهنشاه دین اسلام عصر از راهانه نهاد
با دول مقطمه عالم برآوری و سری کند و انتقام الله
ایده و فرم که متوجهات تهم عصر عجل الله فرجه
روز بروز توفیق خداوندی شامل شود که در پویی
دین میان دینه مسکونی نموده و اسلام علی من
این الیه .

مطلع فرموده برهان مبارک خودشان فرمودند
حسنات گلو وزیر داخله هم وزیر داخله گوھلت .
هری مطلب نزد دست نزد . مطلب اینجا بود که
همان طور که گلو وزیر داخله وزیر داخله گوھلت
و پلهجه پرشنه ها و مازنده ها فیضه مطلعه خوا
خر بیچه نصلحت است . همان طور هم حرف پادشاه
پادشاه حرف نهاده است .

ای اهای ایران آن شایسته سال فیم است
بجزند و بزند تو شفعت دخواه مدت گردید و خوب
بیانیه بجزند و بزند یعنی چه حال این و مسند ملوكه
نمای بخواهید و بزند من هرگز در تمام تهم این
بجزند و بزند تو شفعت ملکه ای ای ملکه خوانند
و آنکه شاههم مثل دخواه بارگردید که کلام الملوک
ملوک کلام راست است . و حرف پادشاه پادشاه
حر نهاده است .

- (مسوده اسلامیه جوابیه محمد علی شاه) -
(سعی اسلام تجف)

سینان سعی اسلامیه نایاب سلیمان اتفاقاً نیکاران
فاسخ بتوسط چنگ وزیر اعظم از ملا ملائمه مانگدشت
و ملیوم شد سکت نزد ملائمه اصلیه آن خانه
وسه تصدی که فرق قائله نسبت بهین و دولت
ماقت و باز هواهد خلوط خودشان که حاضر است
و متکلف شده هنوز للخلاح تم تداریه و استعذله از
مسایعی از طرق دسایس خارجه و متناظرین خانه است
و ایشک طلاقت سیم ایران از عالمه راهبین سکه
حیله . غنیمت اسلام و اسلامیان هستند اسلامه تبلیغ
و کب و اعلیل فری و ایلات سحر اگردد بیان نزد
نوعاً ر حلقات خیثه آنها رهه آند و هموم از این
وضع مستعد شنید و لازم مفروطه بیزار و تشریف
شدن و سیده مارا در سعادتمند سکه میگردید مورد
اعتزاز و انتقام از اینه آنند رایش نظم و فکری
بتوسط پست و نیکاران بذریعه مازندرانی علاوه
عروسه ریشه که دیدیم در واقع علیک ایران خسجه

﴿سال دوم﴾

(صفحة ۱)

﴿وَقِيَّعَ فِي الصُّورِ فَأَذْعُمُ مِنَ الْأَجْدَانِ إِلَى رَبِيعِ نَسْلَوْنَ﴾

(صفحة ۲)

منوار مراحلات و تکنیک افلام

ایوردون - سویس

اداره صور اسرائیل

Yverdon-Suisse

Soures-Zaraffi

پیرز قیمت اشتراک سالیانه

ایران ۱۳۰۱ -

شیر شیر ۱۳۰۱ -

مالک خارج ۱۳۰۱ -

وجاه آبوزاهر کیم از مرسلین

فاذ قیقَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْبَابَ بَيْنِ

هفتگی سیاسی تاریخ اخلاق، مقالات، کوایس

که موافق با مسلک ما داشت باشد پا میباشد در فرد

میشود در طبع و عدم طبع اداره محترم است.

با کتابی به عنوان (پیرز) قبول نخواهد شد.

(وجاه آبوزاهر کیم از مرسلین)

مطابق ۶ فوریه ۱۹۰۹ میلادی

سلطان بعد از ختم رسال پیغمبر نازه است که باید
بدعوت اعیان و اولاء نازه شوت او را رد یا قبول
نمود. و اگر عزی است دن هنیف اسلام نز
اجله خصوصی یک نفر عالی در اجرای کلیه احکام
پی هیچ مرجع معین خیر ندارد. و در چنین صورت
باید بعد از آنها، و آنها دن و عجیبین جامع الشرایط
بوجود رابی قالل بود که در اجرای احکام علی
در ای خصوصیت و لتبایزی است که وگر ان لاآن
بی مهره اند. و اعتقاد بوجود این خصوصیت و انتبا

پازدم عمر المرام ۱۴۲۷ هجری

و بن میهن اسلام ناکمال بدافت از لزوم وجود
سلطان فی خیر است. بلکه با یک فرد غور و نوجه
در روی سیاست شریعت غرا منافق و انشکار آن با ان
رویه منسوخه بروشی روز عصون میباشد.
کسی که امروز سلطنت را ای و مشروع میداند
پذیر اسلامی ممل قدمیه را با قوانین اسلام اشتبه
میکند.

از چنین مسلمان شما باید برسید که سلطان
حقن است با هجری؟ اگر حقن است برسید عقاید
مسلمین که قوانین را مرسل از جانب خدا میدانیم

آن عجید مسلم کی اموروز فر عالم تھے متور
سکرہ و بدون انک الملاعی لز لوضاع سباد
امروزہ دنیا کے سرف بحر طلبی اصول فرمد
غیری اسلام است خبری دافتہ باشد در سیاسیں
وای میعد ناپلور انکار نی کند کہ برسی صرع
فر آن رطب و با پس و سلیم و کبیر و بفری
تسلیل و تاویل آوت مزدہ در ابن باب الالا ملم
امور کے مبنی ہے علماء است در کتب مین مذکور
است و بیرون غیواند وہ کند کہ امر سلطنت مم
ترین امور معاشری بکھ سلی است. لاؤ ابن علی^ع
سین اسلام عربی سیم کہ چرا کتاب خدا تصدیق
خود لو، و هریت خرا بد الوضع چند حابیت
مجھوں (کہ سیاق و توکیہ آن بر قدر دنی
بودن جاصل آن. ملکتی عدل است. و بفری
عیوب بودن خیر واحد و در امری بدن حملت حجج
بیت) سلطنت مانده و چرا اکمل اهلی و
عمری کو اوش خدمت رانیز مین کردہ التصیریع
لزوم کاری بدن احتیت کہ تا و اشحال. امرا
و تعطیل کلیہ سار احکام شریعہ منوط بدان است
سرف لظر نوہہ و بعد از همه اینہا این وجود
مقنس از روی چه مصدقی شرع کی ہنوز بر سار
مسلمین دنیا بوقیدہ است بر لزوم امری بدن بزرگ
حاجم مدد و در سوریکہ اموروز خیث المعلم والسلطان
باہ عمل بھین وجود سرایا حود املاہ میعد کو
کوچکترین سلسلہ طبلات رائی آخری خود را پہنا
کند. و ہیشہ عبور است کہ باحقر واقعی خود را
مستخلص سلاہ. و اکملہ (در ابن مسئلہ در حجج
بند کند) بزرین حاشیہ رسالت خود رہدا
مالیاں را کہ تا اموروز بسلاطین بر رہا تھا و بینا
هم بقصوب مین میهد سلم باید بہزادہ ہنوان
چیت اگر عنوان ذکورة است میں چرا عامل
شیعہ باجع تا اموروز ادای ملکت را کالی از ز نوا
نشعرہ و ریعنی را کہ مالیاں را بر رہا تھا بزرگ
ہدای ذکورہ مینا شد. ولا بقول وجہی واکہ ربط
عنوان ذکورہ میعدند در میبع صر انتاج نہافت اند

در سوریکہ بیان سوریکہ از پدرو ایجاد سلطنت
در اسلام تا اموروز میچوکت میبع سلطان احکام الی
را جزوی تکرہ بلکہ براہی و سلیمانی ملکہ خود
و بلکہ بناست هواہاں نشان بر قی و لق امور
بر رہا تھا است.

چنکہ در فرہ قبل گفتیں لزوم نہافت خود سر بر
حسب زیب طیبی تا واقع بود کہ احکام موضوعہ
والیہ و سہود نہافت. در این صورت آئم امر طائفیت
مشتوت بدوچ پک نفر واگلدار میشد، لیکن امور
کہ احکام ما را کتاب خدا و قوانین سار ملک دا
خود نہافت مشتمیت وقت تسبیں میکنند لازم شمردند
ابن وجودہ زاید مایہ تسبیح طلاق و ضمک الملاع است.

حملنکت قوانینهم پیدا لزمیان صریح متن
کہ در سلطنت آن و وجوہ امر معروف دھی
از منکر برقطیہ مسلمین میبع میں مشوارد دافت
خالہ کے حملہ قانون چیزی میگر نیت جزا امری
آن، و اعتماد امراء کلیہ قوانین نیز بہت یک
نفر بحضور خاصہ میں عجید حلقہ الشرابط چنانکہ
گفتیں شریت تارہ ایست.

میچکس غیواند انکار کند کہ ماضی سلطان بطوریکہ
لز پدرو روز آن در اسلام ملبوس شد است جبارت
از کس است کہ اکابرلار تائی نسبت به میں جیز
دارہ. و اسیرو بالیہا با صد سال میگر وقی سلطان
میگرند مشاور لز این لظت شخص دارانی این قدرت
خواهد بود. آنکس کہ اکابر کلیہ خروس و اهرامش
و اموال و اختیار کلیہ اجرای قوانین الی اصطبل
آڑا بہت یک نفر میعدد ؟ اور اسحوم میماند
کا غیر معمون. اگر قالل بحصت اوت این آتم
سابق دفات جدیدی است کہ نہ معارف اسلام وہ
عقل میبع عالک از بنی آن اطلاع نہلہ، و اگر
معرف است حکم کہ در سلطان ہم مثل سار صرم
احتلال محل بہوای نفس و فرہ از احکام شرع
میروہ مین احتلال براہی مسلمان کالی است کہ اکابر
تصوف در کلیہ احکام و تسلط در کلیہ نوس و
واہماں مسلمین را بیک نفر واگلدار نکنند.

و بالآخره نیمور گردد تکشان در اطراف عالم اسلام فقط بقصد اجیاه سلطنت های پیش . و ضعف خلفای اخیره از مطیع کردن آنها و محروم بودن خلطاً از قاعده کردن باس اهالی ایشان سبب شد که کم کم خلاف محدود مشروطه اشغالی رخال حکم دین مین و با اکار مین حقوق اسلام لازم سوت سلطنت گرفت . و پس از اتفاق خلافت پنداد در شصده و پنجاه و شصت اسم دین آن نیز از قاعده عالم اسلام بعن آسیا منقطع شده و سلطنت های اجازه قدریه باس و مبنای سابق خود جای حکومت قانون و سلطنت چهارم را برکره و انتشار سلاطین پسندیده عادت این طرق رقیت را برای گردن های آن ملت ازاد که دین مین شان مبنی آزادی و حکومت قانون و سلطنت مل را بدینها آموخته بود ابدی نمود .

اگر مسلمین اسرور تمام حقوق حکمه اسلام را زیر و رو و تمام کتب مقدسه اسلامیه را درق و درق حستند حقیق رای اختراق چین قلم نسخ بدست نی آید . و جز عال سابق الذکر که هد آن نیز از زیستان یادم اعتنای بدستور های اسلام است پیدا نخواهد کرد .

(قیه دارد)

دستخط حضرت آیة الله آقا خوند ملا محمد کاظم خراسانی مدظله العالی صورت لایحه محمد علی (برزا) .

سالها بود ناخباری اوضاع عالم غرس و تنزل و انحطاط حیات استقلال دولت و ملت بوما فیوماً موجب کمال اسف و سیرت بود از یکملو غلام کر گذاران و متضیل امور از وظایف علّت داری و حفظ توابیس دین و دولت بکلی ب خبر و غافل و هشان را اختصار و ایندیح در باگاهی خارجه مقصده بیگری تصور نکرده تدبیات خان بر هیچ حدی و اتف و عدو بود و از طرف بیگر اعادی خارجه هم این غفلت و ب خبرها را مقتض و همان حبل و غورانی که در استبداد بر سار عالم اسلامه بکار بوده و

و اگر غیر ذکر است بحکم شرع تصریف خلصانه است و آنکه روم چین تربیت متور را تصدیق میکند ب دره سکم بجواز غصب پیشنهاد .

آنکس سکه دستگی از ادله کوته و متولی استعمال شده بشما میگوید : بعیندگه یک قسم مدعی مسلمین که اهل سنت و جامات پشتند سلطان مارند . او شمارا المقال میکند . باید در جواب او گفت تو همان ما به الاختلاف ما و اهل سنت را جمع سخت دھوی خود قرار میدهی . امروز شناخت اخلاق ما با اعلمه این است که آنها لو لا اسرار را خلیفه و واحب الاطاهه میشمارند . ولی دقت و لطفات سک شیوه جز به لو لا اسرار بودن مخصوص اجزاء نمیمدد . در صورتیکه خلافت صدر اسلام علیه نیز بزود مگر اشتباب یک نفر اتفه در دین که احکام این را موقع احرا میگذاشت و یعنی مسلمین را در موافقه مینه آن صرف مینمود . خلافت برش خوبیه . انتقام هبته مال تاثون بود . هیجوقت خلیفه قدرت سر موقی تخلص از مذهبیات قانون را نهاد . مسلمین از غلام های حبسن تاسادات قرهی حکم وجوب امر بمحروم و نهي از منحصر تاکثر جزئیات و کلیات اعمال او بودند و آن از احادی این مستولیت و اجرای . این تکلیف مشروع خود غفلت نیشوندند . چنانچه کل عثمان در سنه س و پنج هجرت شاهد قصبه میباشد . و چین خلیفه اقب بود به یک رئیس چهاری با بسطه شروع خودمان یک عجیب اعلم تا یک سلطان مستبد خود سر یا یک لو لا اسرار فوره های بعد اهل سنت و جامات .

ولی بعدها نوسة قدر و اسلام . اختلاط ملل مختلف میان الاخلاقی در تجت لواه دین مین صوره ای عدم فضوه والی حقوق اسلام در نفس نزد سلطنتها . و تأثیر عقاید مورونه این اقوام در حوزه سیاست اسلام . و بدل ملک مطیعه باجیاه اوشاع و مراسم قدریه خود . و رئات کور کورانه خلفیه بد ، انتشار از و تجمل و فکره در پر قیاصره روم .

اسلام که از اهم واجیات است بستم توانین حیر روفق مقتضیت عصر از روی غیرت و حیث دین اکمال شوق تقدیم پذیرد و در حفظ و پیشی و حدود ملکت پاپ ناموس دین و دولت پذیر نور و اموال را دریغ ندانند.

سوم تیه اسباب استناده از مصنوعات خارج و احداث کارخانجات و انتشار مکاتب و مدارس که به تعلیم و تعلم صنایع و علوم محتاج بهایها اکمال مراقبت و تحفظ بر عقاید و اخلاق و اعمال اهالی مسلمین نه مثل معلم خلایق ساخته و فلبه احباب همه جز فاد عقاید شیوه ندارد. تا آنکه بوسیله تمدن این علوم و صنایع که هم خودش قلیق و اجب و کفای و هم امروزه حفظ حوزه پیشه اسلام را آن متوقف و لپای از اهم و اجابت دین و دینای مسلمانان خلوت و از شکل احادیث استخراج شوند و در تیه اسباب این امور و زریب مقدمه انجام آن متوجه بودیم که پجه و سبله ممکن تواند بود در عهد شاهنشاه میرور ماضی رضوان اتفاق علی مخصوصاً در سن هزار و سیصد و پیش دیگ در این بدبند انسکرافت شد و بعاید اتفاقیه گذشت تا آنکه خدمات متروکه طبیت بیان آدم حرم علم و قابلیت ملت شفیق برآن و شاهنشاه رضوان جایگاه هم منع فرمودند و از اغلب بلاد کنیا و تلکار آذخ حق کایه فعلاً سالک سیل خلاصه از داهیان اعما خواسته و با آنکه اجلا اتا درجه فواید و محنتش مطه بود بهدا رعایت آنکه باما از جیب متصمن عذر و مراحم اهی اشد در مقام نفس از خصوصیات آن برآمدیم بعد از حکمکار تامل دیدیم بیان و ایندیه صحجه آن لز شرع قویم اسلام مأمور و اراده: تطبیق آنچه از فصول قلمانه که رایع بشرعت است بر قوانین شرعیه و اقبال هیبت مجلس شورای اسلام از عهدهن عظام رای تصمیم و تشییع (۱) چنانکه فعل دوم قلمانه مژروا مکتمل است صحت و مشروعت آن بی شبهه و الشکل و (۲) بر آنکه موجب سد ابواب تعدیت و تجاوز از

بغضه نائل شدند بمال و جهات استیلا و تقویة خود را در عروق ملکت و ملت و تعکم اقتراح دولت بدوجه که مشهود است متنه شوده تمام روت و نفوذ ملکت را ریودند صامت و تجلیط داخله را پکی بطل و مه را بخود علاج و در زیر پر غرس خود عرق و عقل خود نمودند آنکه بینان مشهود بوده و هست که چنانچه علاج عملی یافی اسرائیل مملکه نرسد اقراض و اضمحلال کان شود و عاقربه از دین و دولت اوری باقی نخواهد بود علاج را هم بعد از تأمل متوقف بر چند اس داشتم.

اول اصلاح کلی از کلیه متصدیان و کارگذاران امور و تربیت آنها باشون با آن وضع بمانند و هست گذاشت مصالح نویمه و حلقه توأمیس دین و دولت بطوریکه از آنها و مأمورین خارجه اهلی درجه کفايت و درایت و لذات مشهود است و حق معاش مقرر را خود را و فقی برخود حلال و گواه بیناند که در مقابل آن بدولت و ملت خود خدمتی مکرر است حال متصدیان امور ماهم و محیین وجه ولاالله در این خط باشند تا تحریجاً تربیت و تکمیل شوند انشاء الله تعالی.

دوم حصول اتحاد کامل فیلیان دولت و ملت بطوریکه از روی واضح و سبقت نه محض للطف و سورت مقام پدری و فرزندی در میان باشد پادشاه تمام قوت بازو و ظهر و ذاتی خود را باند و خود را حافظ نفوس و اعراض و اموالشان شناسد. آناد ملت هم جیات استثنای مل و حفظ شرف و هست خود را در سایه عدالت آن پدر میران دالت پاپ ناموس استخلاف دولت را از اهم توأمیس فمایون واردات دولت هم حکم معرفش شرعاً و عقلائی اصلاحات ملکیه و مصالح عمومیه و نیمه استعدادات سریه و زریب قانون و معاکر داخلیه و سرحدیه الی نیز ذلك است کاملاً از حیف و میل و سرف در مشیيات شخصیه مصون و آناد ملت هم این معنی را کمیابیش بدانند تا در اداء ملیات و بدل هرگونه اعتماد ملیه که حملت اند بدون هیچ ثابتی کرامت حاضر باشند و از رای ممکن دفاع از حوزه و پیش

و بهانه پدست داد تارقه و ته کار پیشگامانه نمی‌شد و تجدید شایع حصر ضحاک و چنگیز دن و دولت و ملت را از هم متفرق ساخت و را کنده خود، اینجا حالا با اخلاق از سر گذشت گذشت.

اولاً عرض حفظ احکام الله عزّ اسمه و غایبیه اسلامیه از دینیه معرفیه و ملحدیه لازم است این فصل را بدلان و اینچه که هرگز بفهم اهلدارم که مشروطیت دولت بهاره اختری عبارتست از تجدید استیلاه و تصریح تصرفات حاکمانه مستحبان امورات از ارتکابات دل جتوهانه غیر مشروعه خبرد امکان و وجوه اهتمام در تجدید استیلاه و تصریح تصریح مذکور بجز و جوه که هرگز در اسما و عنوانی که مقصود نباشد از اظهار مشرورات دین اسلام و متکر اصل اصولش کائن امن کان در عداد منحصر امن مشروبات دینیه مخصوص و ضالع مایه و مطلق الاستیلاه بودن غیر مصوم راهنم هرگز از احکام دین شمارد لااقل بمعنی خواهد بود. و تا آن بعد از توضیح این واضح رای حفظ دن و دولت و تحفظ بریقه نفس و اهیا و احوال سلبین بهید آنکه شاید این تفرق کلی دوباره باطل و اتحاد بدل شود معرفی میدلارم که بد از این شیوه عروس و اولتکان مشروطیت و فوائد ظاهره آن در اهان عروم ملت عروه بوضع تلفیج استبداد سابق با اخلاق از نام مقاصد مشروحة مقریه و آن که دن و دولت و ملت را اشوف باستیصال کلی خود از هنقات و محالات است چه فراز جانبه ابطال رسیت آن پایی مال قوه جمهوره و بواسطه قلع لسان ملت بالجبوریه تصدیق استبداد گرفت ممکن بند احذاذ آن از سورون باحال قوه جمهوره و نه با غولی و ابطال چند نفر مسلکین در زی اهل علم و نسبت یعنیب مردکی و بایه دادن آن ابداً ممکن خواهد بود. و اگر کس ابطال آن ایان و سبه تمد کرده عدم تکنیش از خروج از عهده این تمد با این درجه بدافت و وضع مطلب از مدیر است و استدامه قوه جمهوره هم و فرض امکان مقاصد بشیی و جز دوام هرج و سرج بلاد و عدم انتیت

است که برهیج حدی واقع شود برخان مقاصد ممه و اصلاحات لازمه که سالا بود در تحفظ دن و دولت و تحفیض از چنگیل اعادی در نظر داشتیم هم کاملاً واقی. مجلس شورایی ملی همان راجله اتحاد و اتصال است که فیما بین دولت و ملت همینه آرزومند آن بودیم و مفلاح تربیت و زیباق است که سازی ملل تائل و مانعه دن و عزیز داشت بودیم و از این رو داشتیم که بالاتفاق غیره بوده و با عدم سبق میادی و مقدمات من تجییت لایحه تقدیم شد بلوارم نکر آن قیام و در تثیید اساسش آنچه تکلیف عرضی مقتضی بود اقدام و این بیان معاویت استوار شد بلکن چون پیشی است هرچه نعمت قدرش بزرگ و فوائده مظہر برآشده خطراتش هم لاحماله عظیم خواهد بود خسوساً چینی اغلاط عظیم که هم برای اطاعه عورله آن وضع تلفیج استبداد و قال مایه بدن و چیاول و تطاولات گشاییه فوق حد تحمل و طاقت و هم موجب مدد مدن تسب و ذخان است سکه سالا همایه جزوی و شعلی در قیمت غوره نمکت فیما بین خود نشده گفیده اند و تا میتوانند از هنر تعریف کنند و شادی فروگذری ندارند. این بود که هرگز اما سلامی که داشت حلقوه شد بلکن دست پاس دین داری و لسبت دادن اسما مشروطیت را بزرگ و باب و نحو ذلك که تمامی بوط و ضد حقیقی آن اساس تویه و از کمال غرشاییت گوشته کاشت بوده و هست برس و سینه زندند و مسلمانان پاک عقبه را بمحض هواهی نفس تکنید کرده بکشتن دادند. دسته دیگر هم دولت خواهی بلویکه سلطنت احمله و چه خود کشی ها گردند. هرچند بین از تلاعده کمال عظمت و انتشاریکه ساز سلطانین مشروطه عالم بوضیه این شیوه سعادت نائلند ثانیه سوم و ساروس و افغان خانیین را هیچ ترقی شود بلکن ارتكاز آن وضع تلفیج استبداد در جایات باعث نیزه و موجب قبول بود. تجاوزات ارباب جراند و تاطفین و شاده های جمهوره از منصبین که بصیرت مجلس منتخب و در پلن معرفی و مخرب بوده اند هم مدد و تصدیق خود

(صفحه ۱) (سورا اسرافیل)

سوم و سلوس و آنچه خانین خواهد بود و متبارک
و حیران گفته مبادرت خواهند فرمود الشامه تعلیم
حرره الاختر محمد کاظم المرسال.

ساده دستخط سنگن حضرت مطلب آنچه
فی الأرضين حبیت الاسلام والصلیم آنچه حاجی شیعی
عبدة آقا مازندرانی داشت و کاره که جنبه
مطلب غریب‌نمای آنچه آقا مید کاظم خلخال
مرقوم فرموده‌اند

مرufen میدارد رقیمه عزمه ذیوت شد از
الملاع و استلت مراج شریف عالی مسرو رکن
مطلب مندرجہ تمام معلوم شد که ام آنها زده شما
در ترجیح مشروطت و استبداد و صحت فنا با
جانب..... در حضرت عبداللطیم بابت اعتراض
اپشن برخیر مدت دو ماه است ناخوشیات در حق
نظام این مطلب را مشروحاً و مفصلاً بنویس کا
هر کس اختبار کند هر طرف را از جهل و ناقال و
فریب و گول زدن بپند لیکن خنثیاً اشاره مینمای
پیشی است که عائق و متنعی غیر گوید شریعت
حضرت ختنی مأک کلای و با همان مشروطت است
صلاح و مسایدید چند نفر از علای اهل ملت که
اگر صلاح پداشت عمل شود و الاعل شود و لست
خدا و چنین مشروطه خواه یکه مراد دولت مشروطه
و سلطنت مشروطه باین معنی که احکام دولت و میان
سلطان از اعلیحضرت شیرپور و وزرا و دربار و اسراء
و حکم بالتبه بصوم عیت و وزیرستان باید بصورت
عنوان مستحبه خال از اغراض شخوب و مصلحت
بین نوع اهل ملت و رطبه انس و میران پانه
تا شواند از همه رائید و ظلم هم میزان و حدتی
داشت پانه به پیشنهاد و دل خواه پانه حاکم بد
با وزیر عورت کسی را بینند و آن هنوانه پنهان
ادوار متواند بکند که ایندر لید بدی دندان
کسی را بکشد و با چکش و رسش فرو کشند و ن
بسیار را بیاورند در حضور او او موافقه کنند
اگر سر برگرداند که نه پند بصورت او و زندگ که

طرق و شوابع و الاخره سرف تمام قوای دولت و
ملت در اعدام هدیگر و تسليم علکت پشمیون بعون
بیج ذات نیجه دیگری خواهد داشت. علیهذا
و تبلیغ حنظه تاج و تخت سلطنت هلا منحصر در
این است که چنانکه اعلیحضرت افس سلطان
مشان مجده این اسس مدادت را اشور و چه
عملیات همیرالحقول در این زمان قلیل بدلول و قام
مسلمانان روی زمینه (چنانکه معلم رای شلخته امان
آذونه) بوضع و جز حضرت بهر (بره) قدوی
خود فرموده و رجال با کمال درایت و کتابت دولت
و ملت هم بتو معموس طریق و اجتماع نیمه شده
سیاس و سرگفتگی کفته اگتفت با کمال انداد و
اهمال بصلحت لازمه و حنظه قانون اسس قیام
دارند و معاشریم ترقیات فوق العاده آن بعنوان الله
 تعالی مفهود خواهد بود. آن اعلیحضرت هم
مین شیوه مرضیه را إصال و صلحت جوابید
و تواريخ علم را لز تبعیج فلیمه این چند مطلع
که از اعلم و قایع تاریخ علم شمرده اند هست
و قسو و جراحت صدور قاطبه مسلمانان روی
زمین یکه تمام اضنه علم انسانیت را متبارک گفت
تمدید و کاره مادره از عیسی را رأی خود دالت
و عدم تحفظ از مواد قانون اسس و مساعدت مجده اند
یا امال هان ملو معموس طریق این ترقی کله و
موجیت دوام ذکر سود را با تعله کامل و نیک نام ابدی
بیشید و قلم سانده این اسس سعادت حسن تحفظ از
و سلوس و سوم آنچه ایشان از ساحت سلطنت نبیند
فرموده حثیت سلطنت ولدت جیان را به بسط
بساط عدالت و جلب قلوب ملت ادارک نگهند
النها و اتفاق نخال.

شرح است که بخط مبارک خود در سفر
لایمه مرقوم فرموده‌اند
(بسم الله الرحمن الرحيم)

این لایحة خدی خواهانه محل است از تفاصیل مکونات
خاطر این خدام شرع ائمه و ایمه است که چنانی از
روی واقع و حثیت پرسنی از حلط ملوکان بگذرد تویل

ستلزم این مفاد است و یکن اینها در پیش آن حضوری که در استبداد این زمان است ساعتاً اشارة کرده بودم هیچ است و آن این است خلا، دولت ایران با ان وضع و لحاظان حکم بود در قیلی از زمان سبب استیلاه خارجه بود بر غم مملکت ایران هفتماد باعث شد کرور مقر و مقر خارج و منابع اینها هر سال نقوص مداخل کمتر از خارج و منابع اینها هر سال نقوص و چند مکروه هم پنهان خان و صدر و مدراید بخورند به بلهای زیاد تغیر قرض منتهی قدم است ایران میتوشد بهنای اینکه اینها طلب خود کنند ایران را تصرف بگیرند و این مطلب بسیار است که شبه در هرجانی که هستند از این همه و روسیه و فرانسه و مملکت اعنای اعزامی که دارند و میزند بهجه دولت ایران که دولت شبه است دارند اگر این دولت زائل شود و استیلاه خارجه پشود هنین شبه در هرجانی که باشد اذل از سار ملک خواهد شد حال سوال بیکنم پیغمبر خدا مصلی الله علیه و آله و سید فخر رحمت کشید چه قدر از عیشه و اقرا و اصحاب آن بزرگوار کشته شدند مثل شبه و حزره سیدالهدا و نعمت هم سلام الله علیهم اجمعین جبهه اعلاه کاملاً اسلام و نیزود دن و آین اگر چند وقت چند نفر کشته بشوند بهجه امن از شبه و غایع آنا چه بیشود بالیکه همین قاتل و هر بی در زمان استبداد بوده و هست هر حال مزاجم مساعدت ندارد زیاده از این زحمت بدهم این قدر راهم با حکم کمال توان نوشته قدرت بر مراجعت هم نداشت.

چند پرورد

(اکونوی بلینک)

ای آدم است؟ که است را بد علم اکونوی کنایه است. یعنی که مثلاً در روی زمین کسی از تو بد علم اکونوی نمیماند. اگر تو و احتماً بد علم اکونوی هستی بس چرا از این زمام تولید روت را منحصر بطبیت. کلر. و سرمهای قرار داده. و در میان این سه جیز هم در از مطلب نوشته از این حرف تو همچو در این آید که اگر انسان

درست نکند یعنی بجز است که چرا رفق طهران شکایت از حکم کردی خلاصه این معنی مشروطت حکم موصوف او احکام سلطنتی و دولتی باشد که این حق و ندان است بگوید راجع بکه عقلاء و شرعاً واجب و لازم نیست علاوه بر ملاحظه حضوریکه در استبداد این زمان مشاهده است که خواهیم ذکر نمود و بسیار است که مشروطت این معنی که موصوف او احکام دولت و سیاست سلطنتی باشد ممکن نیست در زمان نیست و دولت بلطفه مشروطه باشد پس غرمایید این احق که بگوید ما مشروطه مشروطه ای خواهیم ای گوچشم مملکت گرفتن مشروطه است یا گزیر گرفتن مشروطه باگهای بیکر دولتی بکه نایاب مشروطت تغییر و تدبیر در ظلم است و اگر بگویی قول لازم که باقی عقول این معنی مشروطت راجع و لازم است ولیکن تدبیر و تحقق او در خروج ستلزم فاد از قتل نفس و هنک اعراض و نسب اموال است بگوییم.

اولاً این فسادها ناشی از اهل استبداد است باش معنی آگر هم از دولت و ملت خال و مان طلب این امر راجح باشد چه فتدی و چه غرضی است بس حقیقت فساکه بنام طرفید مفسد هستید زیرا که من گویی مشروطت خوب است لیکن اگر بخواهد باکیهه من شاد بیکنم این هم مشروطت من نمود و اگر بگویی من نیست بدیگری است بس شاد بگوییم اگر شما حمله دارها بجهة حلقه هفتاد آقان و مخلافات خود علی رغی افزایش و سگ بیشه نمیزدی و نمیزدید به آنباشه رفته و عیام کا اسلیم را لرب نیمادید و کاذب شما بر منبر نیکت من مشروطت این است ذهن کسی اگر بدل بدیگری حکم شور سلطنت. نداشت باشد من اورا خداوند هن اورا از آتش رکند اگر این نست بلواسد داشت باشد کیشکان باش حرفا و نظری اینها که نوشته آن طولانی میشود چنی از مطلع را از خداه استخالت پژوهات که خود پسند از مشروطت و اهل امور و این سبب بجهه بدهت رأس رئیس اهل استبداد افکار که من چه کنم عموم ملت اختلاف دارند و این سبب مرتقب شد و میشود آنچه هست بس علم این فسادها بسب همین اتفاق است.

نایاب سلطنا چند وقتی تا تحقق و انجام مشروطت

بعد از آن بزم پسند عین الدوله این پول را ارجحت
توی یک جانشان و با همین هزلف قبضون شفیر خون رفت
تبریز و سارخان هم نه گذشت و نه وردادشت یکدله
با دوست سوار آمد بعدان این طیبی است که آن
از مول جان هفتصد تومن که بدل است هفت هزار
تومان هم باشد بگذرد و فرار میکند. عین الدوله هم هرچه
از این بول مانده بود گذشت و فرار کرد. و سارخان
آنها را ورداده قشت کرد میان فقرای گزت و نشانه برخورد
این آدم است: حالا باید با مقناد تو باید دیگر
شده بقیه بمان خدا. و پیش را مثلاً بقول تو:
گفتنش دولاز کند و شبه، چی غیر قانع خواهد.
اگرین باید عقل و هوش، خیر عزیزم شاه بگام امظور
میگشند. شاه عزمات میبدد تفکر های دوست را
میروزند توی میدان مال فروشنا. یک جراغ جلوی
هم روشن بیکته میکارند روی گشکای. هایی ..
شام شد و ارزان شد: گشکای سد تو مان را میفرار و شدن
پارده تو مان. شب و قاب میگشند بیمه و
چهل و پیشتومنان تفکر فروخته اند. آوقت فرمادی
مال دوز شاه بیشتر سرتخت کیان که خدا بلو
عطای فرموده است: و یه قاطع اسلام و سون
حکم دن میں و میان الملام و مسلیم اهنی بینا
جزمال لیاخوف را هم سنا میکند. و بیناید از
قراریکه بحضور اعلیحضرت اقدس: همین معارف
نه است جو از مفسدان آشوب طلب که جز
خرابی دن و دولت و هدم بینان اسلام و سلطنت
قصدی ندارند در رخانیعی خود را می انتقال فت و
نشاد تفکر ذخیره کرداند البت کام خانعلماً عصوصاً
با فرق ای روسی خودتان خیش کیید. ارای ایشانک
قراقچای سلطان تاجر منتهی بادا چشمتشان بزن و بجهة
سلطانها بیند؛ هر کس تفکر دارد تفکر را بسط
و بکی پارده تو مان هم جرمه کنید. آوقت از فردا
جزمال لیاخوف هم با فرق ای روسی خودش مباند
توی خانیای مردم بیچ میان دن و بجهه سلطانان
تفکرها را انسانه پارده تو مان جرمه و ده تو مان
بیول و نگاه بین عرق رای محاذین اسلام می بینند
آوقت آن بیمه و چهل و پیشتومنان میشود شتمد و
نود تو مان. این هم خارج یک اردوی دیگر.

حالی آدم است: من میل کن بیمه این بولایی
هاست از طبیعت تحصیل شده. یا لزکر یا از سرمایه
پس تو هنوز خاص. هنوز علم تو کامل نیست. هنوز
تو لایق لقب بدر اکتوبری بیلیکت بیش. بدر اکتوبری
بیلیکت پادشاه چیخا ملایکت سید بدر والاگر ما ایران
اعلیحضرت قادر قدرت فلت خست کوان شوکت
رسان صوت .... محمد علی شاه تاجران است والسلام.

از آن سه چیز منفعت نیزد. باید دیگر از گرگان
نمیرد. هی هی! بزرگ آفه بغل و معرفت تو.
بزرگ آفه نهم و کمال تو. حالا باید کمی سنه کن
علم اکتوبری پادشاه ایران. و آنوقت پیش خودت
اولاً خیلیت بکش! و مید از آن خودت را اول
علم اکتوبری حساب نکن. مرد عنز تو خودت
میدان که پادشاه ما کفر نیکند. و ای آنسته او
شاهنشه است. بیچ در دنیا و علم هرچا شاه است
او روحه شان شاه است. بین بهمجر آدمی کار گردان
غیرازده. آندهم سر طبیعت آرام الله شبلده کی.
شاهنشه ایران از آنوقت که بهشین بیک حس تو بک
عادت کرده طبیعتش آشند ها عمل غی کند. و اما
آنکه سرمایه است. آرام ناید در روشنیه های
پلرال خوانده که در مل می خشند گلشن از
سرمایه ایک بود که دار و ندار میانی را ود گذاشت
پانک روسی گرو سک چهار روز چرچر بجهانی
میدان تو بخانه را راه انداخت.

بس حالا بیمیشند تو باید شاه دستش را بیکارد
روی دستش و بور شاه کند با پیرپادر و دیگر پادر هم
قول و کمال مال نگاه کند بروی شاه. نه عنز زم آدم
است: تو انتبه کرده. علم تو هنوز خالص است.
بو هنوز بیهانی که غیر از طبیعت و کار و سرمایه
روت بیچرهای دیگر هم تولید میشود. به نه شاه
بر بر نگاه بیکند روسی امیرپادر و نه امیرپادر مال
مال نگاه بیکند روسی شاه. شاه وفق دید دست و
پایه تفکر است. سارخان از بک طرف زور آورده.
بجهه های خلوت هم از بک طرف سرای مواحیج تو قوی
میگشند. میدان چه می کند؟ می بعد در دربار
کیوان مدار یک سفره بین میگشند. کام و زرا. امرا
سردارها. سریبها و بیهدها را جمع میگشند کشان
سفره. و بیهدها هم میشانند میان هان سفره. دلان
را هم خبر میگشند. بیک دفعه مثلاً از رو شال صدر اعظم مشیرالسلطان
شیخ فضل الله با مثلاً از رو شال صدر اعظم مشیرالسلطان
در بیان دید یک گنجنگ و مید دیان اطلق. و بیک
چشمش را بیمزود طرف گنجنگ. دلان خرچ
عمل را تم میگشند. آوقت یک دفعه میبینی که کصد و سیم
دو هزار دست رفت توی جیبها. هی شاهن، شهناز،
شاد. و قران است که دلان میدزد توی سفره.
و تقی بولی را میشمرند. خدا بید بک. شده است
هفت صد و هفت تو مان و دو هزار و پانزده شاهن.

حالات من گکوه بین این بولی از بکجا بیانند:
طبیعت اسحاچ کلک کرد؟ باشه دستش را زید
بینید زد؟ با یک سرمایه رای ایشان گذاشت شد؟

﴿سال دوم﴾

﴿ذَكْرُ فِي الصُّورِ قَائِمٌ مِنَ الْأَجْمَعِ إِلَى زَبِيرِ بَشِّلُونَ﴾

(شماره ۲)

، سفیده ۱۱۰

﴿لِغَارِونَ إِنَّ إِسْلَامَ وَتَلْكِيرَاتَ﴾

﴿حَلَّ قَيْمَتُ اِنْتِرَاكِ سَالِيَاه﴾

ایران — (۲۰) فرانک

شهر تبریز — (۱۵) فرانک

مالک خارجہ — (۴۵) فرانک

﴿ذَكْرُ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ يَهُمْ﴾

هفتگنگ سیاسی تاریخی اخلاقی، مقالات، لوایسی
که موافق با مسلک ما داشته باشد بالآخر بفرانسه
پیشود در طبع و عدم طبع اداره خنثی است،
با کتبی بیرون (تبریز) قبول شکوه داشد،
و (جهانگیری از مردم کن و از مردم جهانگیری گردید) پیشود

ابوردون — سویس

اداره صور اسراپل

Yverdon-Suisse
Soure-Zaraflil

پاکیزم سفر المظفر ۱۳۲۷ هجری — مارچ ۱۹۰۹ میںی

موافق قوانین حقوق بین الملل دول حاضرہ مہ
صر و ترقی بتوانند کسی را بست سلطنت بشاند
و با او مددہ سلطان و ناگانہ دولت کئند کہ با قوت
و غلبہ شخص اختیارات قطعہ را متصرف شد
عادلات ب ظلمانہ امور آنرا ادارہ کند، و ایکہ
قوہ ملیہ یعنی قانون اساس ملک سلطنت اور اتفاق
ناید، و چون استثنائی درکار بست سلطنت محمد علی
میرزا بیرون از ایران یا بد مندرج در تحت یکی از این دو
شقی بند تادول حاضرہ بتوانند اور اگانہ دولت ایران
شناخت بلوغی نہ بعثتد قرارداد بگفارند و معاہدہ کند.

﴿اعلان﴾

هر یک لذ مشترکین عالم و جه آبیه سالیانہ
هفتگنگ صور را بیس از درافت غرہ سیم نیز دارد
دیگر روز نکھر رای او فرستاده تجواده شد.

﴿ایضاً﴾

جلت آنکہ ایسا و وسائل حلم روزنکھ هنوز
چنانکہ باید کامل و مرتب بست انتشار این غرہ
پسندی تائیخ انتداد انتقاماً بتدبری هدکوحا اسلام
خواهد شد.

پیوست وجود تو ملوث پاشد مد لو اختر بد اول بر که بز و سرما بار بست وزوه شنیز لازم نهض میجع با از طرف آذربایجان پالاست است اسلام و بالات طولانی پیش از برای بیشیدن انسان این کلید سلطنت کامل است.

پس شخص محمد علی میرزا امروز بر اسطه قبور نهیتواند مدعی سلطنت پاشد و دول خانه ضریز از راه سلطنت اوریا این بست توانده شناخت. و قرآن مامن با مسلطه کردند از افزایاد تهدید بست اشتبه سلطنه بچک قصر بنام نهضتگی دولت پاک علیک وستیع را هیچ عاقل و حاذل تصرف نمیباشد. لما قانون اساسی ما که بعنی بصحة مظفر الدین شد و خود محمد علی میرزا است و ششم آن است پنط پادشاه دویون خلیه موافق است سلطنت محمد علی میرزا را سلطنت قابض بیشداره و آهان اوریا بست سلطنت ایران و نهضتگی موکت نهضتاد.

اصل بجهود و پیکم قانون اسلامی این که موضع پادشاه مظفر الدین شد و محمد علی میرزا است میگردید... « مقرر آنکه سلطنت اتفاق و اخلاص ما حافظ این حدود و اصول را که رای تغییره مبایی دولت و تأکید اسلام سلطنت و نشکنی دستگاه سلطنت و آشایی ملت رفراز و محترم رویده و طبیعت سلطنت خوده مالسته و در همه فناسته ». در آخر ختم قانون اساس خوده محمد علی میرزا بیویست. « مقرر قانون اساس ملاحته به نهضت صحیح است و شخص میون و اسلامه حافظ و نظر کلیه آن خواهی بود اتفاق او لاد مقام متوجه این اصول و انسان مقام خواهند بود ».

اصل سی و سه قانون اسلامی این است.

« هیچ پادشاهی رئیس سلطنت نهیتواند جلوس کنند مگر اینکه قبل از نهضتگاری در مجلس شورایی مل جانش فرو نهضور انتخاب مجلس شورایی طی و خلیص سنا و حیث وزراء قسم باد نایابه : من خداوند قادر شناس را گزراه گزرت کلام الله عزیز و پاییز زده خطا عترم است قسم باد میکنم قلم « م خود را صریح حفظ استلال ایران خوده حدود علیک و حقوق ملت را حفظ و حفروں بدارد و قانون اسلامی مفروضیت ایران را نگذیر و بر این آن و قوانین نهضه سلطنت نایابه ».

امروز کسی که بیک تشریف در شفته نهضت ایالات ایران نگذگرده و واقع خارجی را با آن تلقیق کند میبیند که لا افضل تا جنوب ایران بیک رفت کوچک بگذگ بیک شهر مد هزار نفری نیست که در تحت تصرف و سلطنت محمد علی میرزا باشد.

آذربایجان قریب نه مد است که باس هزار قانون خضر السلاح امور خود را املاه گرده و در مقابل درجهای مطراد و قابل پیویسی بیشگذشت.

طوالان و گلستان اقوایی کامل آذربایجان قانون محمد علی میرزا را فکت مله آذربایجان خود را بصل اهلان کردن.

ایات کرمانشاه در تحت تصرف ایلات کلبر است. ایات اسلامی و بختیاری و کاشان و قم در تحت اکشار سلطنه میباشد. استرایلان اینچن بلند خود را با ایارا و برووق اسول مفروطه اداره میفروه.

ایران خراسان در مراتب خوش بیت و سامک محمد علی میرزا طبران افزایش گرده است. پیشورد و سیستان بزر اینچن ولایت خود را مادره کرمان و بلوچستان در بیان شورش و حکم فراری هستند. فارس و لارستان در تحت تصرف قانون سید عبدالحسین لاری است.

در بوشهر و بندر عباس و ساری نواحی طبیع قارس حکم متقول و مطرود و حکومت در ملیپاس است. امور همدان را بزر اینچن ایلی اداره میگند. و حق در طبران پایتخت ملک کاکین بسته و مردم در ساختهای خانهای عیمیع و در وسط روز مردم مشرقه و سوارهای بختیاری اسلامی باند پست باد خود علی میرزا و زنده به مفروطه میگردند و محمد علی میرزا اکشار جلوگردی از آیارا نمایه و از طرف دیگر لوریان عزیز مملکه فیض که در پیر نقدس بصف مسکن داره و در میان مسلمین اکابر پیاپی تقدیم ملتعصب کاکولیک را عالمی میاند محمد علی میرزا را تکلیف و خلیع و حکم مهوص بتمام ولایت ایران سادر گردد که نهضتگان او ملکت نهضت و از تمام این مملکت و نقی که قصر محمد علی میرزا و سی بون خوانه، و بی شناسی ادارات را آن ضمیمه نهضت خوب و پیش خواهد گردید که اگر مد این زستان چند روزه دیگری هم حملات سلطنت طبران

در اینجا وادران وطن خود را عالطب مستکرده
میگوئیم با همه اندیشات عدایانه وزیر امور خارجه
روس جانب موپیو اپسولک در عدم تفاوت از
مزالت معاذه انگلیس و روس با اطمینانیکه از حق
رسانی فرقی دولت بهیهه مسایه شوال خوده داریم
بله باید مشتبه بود که مادا پارل (هدتوک) و در
عکس سایق دولت روسیه در طهران (که تا دروز
برای استقلال محمد علی میرزا و حفظ علیک ایران
در طهران اتفاق جنل نهال میگرد و دولت احق ما
لو را با همان شیوه ملت دولت دوست اوها و صدیق اینهم
خوده تصور میشود و امروز با مسلی بلند دو
بطریز بورخ، آگراییجان، و خراسان، و گیلان،
و مازندران، و استراحت، بلکه تم مملکت خوده تباری
معاهده اخیره حرامال روس میث کرد و دولت روس
را پیش مصنهه تشویق خوده رایی یک خجال احتمان
پی توجه اضیه دولت خوده را بی اعتماد بینواهد
پوش مفتده و دولت روس مقنعتی از قرض نثاره
را که یکند قبیل افزایش کرده است بصری ایران
زند از امروز شماست ایران که تسلط سوری
و اقدامات میتوی خود را بدست گرفته و نام مردانگی
و جلاعت خود را در حقوق طلب گوشهه میبرد
کهی خال خوده اید باید جسمی بله در هر جا میگرد
هست و از هر تجاهی که میتوانید صدا رسانیده نمی‌سی
بله کرام خوده که شام دنیا حل کنید که
ترضی و اکه امروز محمد علی میرزا بکیده قرض
دهنده مذاقه در امور داخله ایران کرده و قرض
گیرنده عجوب اقداماتیکه امروز در دست ملت است
و بحسب نهن قانون اساس شماست دولت ایران
بیست و چهارده قانون اساس ملت اصل بیست و
پنجم تحریص میکند که انتشار اسناد و قرآن
عنوان که بلند خواه از داخله و خواه از خارجه
بالطاع و تصویب مجلس شورای مل خواهد بود
و شماست ایران این خود را مسئول چنین انتشار اسناد
و بیز هیچ ملکه و قرارداد کاره تغواصه شد
و بله این معنی باید پیش از شروع بکار صدور کرده
و قبل از آنکه این خجال در عیبهه صورت بند
مذاهای رسالی شا لولاد ایران از همه طرف ملکت
و پلا خرج بند و این انتشار مندرج باگه خوده
 تمام عالمیان غاییه السلام.

و در هین قانون اساسی که به دفعه قسم او موقکد
و به دولتیکی یک دستخط علیحدة لو و تصدیق مانندگان
می تهم ایران موشح است در اصل هفتم مندرج است.
« اساس مشروطیت جزو و کلاً تطبیل برداشت ».
و در اصل هشتم مضبوط است « مدت تطبیل
و زمان انتقال مجلس شورای مل بر طبق تالیف
داخل مجلس به تشخص مجلس است ».
بن موافق قانون اساس ایران سلطنت محمدعلی
میرزا مشروط و برقراری اساس مشروط است و
به تخت سلطنتی غیر توائده جلوس کند مگر بعد از
نم خوردن به نگیال قانون اساس ایران و همان
قانون اساس ایران پیز قوانین مشروطت و اکلا
وجزء تطبیل بردار عیناند و از ایزو محمدعلی
میرزا مد میرتیک گذشت از عدم سعادت و نیکیان
قانون اساس و سلطل گذاشتن قانون اساسی وند
محروم خود قانون اساس مجلس را تطبیل و نکلا
متقول و اینچنانی ایلات را خارت میکنند نیتواند
سلطان قانون ایران باشد .
و قانون اساس ایران بجز ارادی عدالتخواهانه
اور راحسب و سلطانش را غیر متروع میداند .
بله امروز محمد علی میرزا نه بواسطه قدرت و نه
پترسط قانون اساسی ملک سلطانیست . و هیچ
دولت عاده که صراغات توائین ینمال را میکند
نیتواند بواسطه بجهه مسلط اول بلو استقراری بدد .
سعادهه کند ، یا قرارداد به بند ، بلکه دولتمند
حضر حاضر که قاعدهه عکم دخالت را تصدیق دارند
و عنصراً دو دولت دوست و همسایه ما روس و
انگلیس که در این اوآخر قول صریح و رسنی در
عدم دخالت بهور ایران واده اند بیست بسته
شخص عادی هم غیر توائده بلو تربیت بعنه جپس
از آنکه امروز نه قدرت محمد علی زا و نه قانون
ایران ملکت اورا بسلطت صرف میکند و اقدام
عادی و منور در وقت آزادی سلطان است دلیل
که زلو بخت شخص با وقرض با کمک قشوی بعد
بر شبهه بر ضد قاعده عدم دخالت رفکار کرده است
جه این معنی درست بدن ماند که دولت پاکیز
بیک رعیت داعلیک قانون و پول بدهد که سلطنت
حالیک را برای خودش تصرف نماید و میتوین اقدامی
جز دخالت در امور داخله یک ملکت خواهد بود .

(صور اسرالبل)

(صفحة ۱)

شیوه ران رحیت و مادق زن مدافع حقوق وطن میرزا جیانگیر خان شیرازی مدیر روزنامه صور اسرالبل که در سیمین ۲۶ جادی الاول ۱۳۹۱ بین سی و دو سالگی در باغ شاه طبران پدر مجتبیه فهادت نائل گردید مرح زندگی و خدمات آن وجوده متفض را هنرمند بصورت گتابی طبع و عرض تخطیف آن نم فنا نایل نظر خواهیم داد.

(وصلت نامه دوست پیگانه من هدیه برادری برو
پنجه آنراخ اقدس وائل)

- چسون راغ فسود دو بهله خزم •
- ای ببلد مستند مکین •
- وز سبل و سوری و سیدم •
- آقی نگار خانه چین •
- گلک سرخ و بیخ هرق زدهم •
- تو واده زک فرار و مکین •
- زان تو گلد پیش رس که دو هم •
- نا داده بغل شرقی تکین •
- از سردی دی شرده باد آر •
- ابرع سر جو این شب تار •
- پکنافت ذرا سبده کاری •
- ول نمسه دوح بطن اسدار •
- دلت از سر ختنگان خلوی •
- هنگهود گرمه دلک دز تار •
- حسوبه بیلگون خلاری •
- بیزان ہکمال غند غوردار •
- واہرین دشت خوشداری •
- باد آر زمیمع مرده باد آر •

-
- ای همه یده بسور هران •
  - بگذشت چو این سین سندو •
  - و آن شاهد نظر بور هران •
  - بخود چو وعد خوش مشوه •
  - وز مذبح زر چو شد بکیوان •
  - هر سبع شیعی عذر و عزوه •
  - زان کو گه هلم باخو یک چند •
  - در حرست روی ارض موعود •
  - ر بادیه جان سینه باد آر •

- اینتلن یوسف اندیپ شد •
- تیه میان چو غدرا خا خواب •
- دل پر زنعت لب از تکر خند •
- حسود عدو بکم اصحاب •
- دلق بر بدر خوش و بیوند •
- آزادتر از نیم و مهتاب •
- زان کو گه هلم باخو یک چند •
- مد تگزوی و سالار اسباب •
- اختر بسحر شرسده باد آر •

بیشتر بک ایلان متفوّش، تجلیت را که در جهان ملکات و سپه روزت ملت است بهک عنوان خود و جیبتهای را با اجتماع شمع ساخت، و صنیع و کیم رحم نگرده، مستینهای بزرگ و مال آنها تاختن کرده، علاوه بر اینها ملت را نهیم و بیران، اموال آنها را بهبود رفاقت داد، مرکسکن اسم حرب روزان آورده راوش ففع کرده، سلاح ملت را از ایمان پس بسته کرده، حال که ملت در آخرین کم انت چند حکم مستینهای را اسلام گرفته.

بگو آنکه در این توکت که زبان ملت را برپید و از اثمار حقوق خود عابر نموده از بعضی افراد ملت منه رفع بد از مشروطیت و اینها استیناد بهمیوره و اندک است هر کرد آن.

دوم آنکه بخواهد بهنده ملت از دولت دیگر استراحت نموده و در راه سر کری ملت صرف نماید، سوم آنکه بخواهد از جانب غیر معموم استیازات پنهان پدد و تحسیل وجه نموده باشد.

از آنجیکه این دله خود راست تمام حقیقات ملت را بهلول نموده و پرداز خود را سایه شده ملت را برداشت و مارکت نه جواند و نه مغازل و نه را اعراض و نخوس و اموال از نه تغولاًت دل بخواهانه او این، لذا از هبّت خیه السیب ملت ملماگ روزای روحانی ملت هشتم بحسب مکالمات شفاهان و مصالحات کتبی و کل بلاغ هشتم که شمام دولت منه دنیا رسائیم که در عمالک سیاسی و غیر سیاسی مملکت ایران سه حکم مستینهای را نموده بدانش که استینای از افراد ملت استیناد دولت گرفته شده حیری و از درجه اغتراب سلطان و استرانش که از تدبیح مشروطیت دولت بهنده ملت کرده بشد ملت قمة دلو ایشانی وجه آن استینای نخواهد بود، و استیازایکه در این زمان بامداد داده میشود و مساعدان که والج میشوده و ملت اضطرد و ایله ندارد لذت دارد بهلول خواهد بود، این شده با سایر قطاع اقتصادی یکسان است، این ورثه نعلای ورثه رسمی ملت ایران شمرده میشود که توسط سایر دولت هولاند

- چون گفت ز نویزمه آیده •
- لی آسوند دوره طلاقی •
- وز طافت شنگن خود نداده •
- پیگریت زرس خدا خداواری •
- ن درس ارم نه اسری شداده •
- ه یکی بست معلم زلزال خانی •
- زان کن که ز توک نبیع جلاوه •
- ه ماضرها چشم حقیقی شانی •
- پیشه و سل خوده پدر آر •

(عل اکبر مخدنا)

چروت سرمهای ملخمه جهیزی
حضرات آیت الله نجف اشرف پکنرالی حکمیت
لاده رمضان ۱۳۲۶

دولت منه ده فالبند حکم سایه دراز ده
خصوص استزاد حرب طیبی و خداواری ملت
ایران از دولت مستینه خود کشاکهها بوده از درآن
سلطنت مرسوم مظفر الدین دله ملت حقوق طیبی
خود را استکناد نموده و دولت ایران رسماً از استیناد
مشروطیت تحولی پات، قانون اساسی که اسلی
مشروطیت دولت امت خود پایه شده مظفر الدین دله
رسید، و محمدعلی شاه هم در ولیبدی و ایشانه سیلوس دو
ربت قانون منبور را امضا نمود و در همه گرفت که
لوئی اخلاق از ابداله هم از حدود مواد آن تخلص
شبلند و سه مرتبه رسم تعییل بدل آمد، مع ذلك
که زمان تکبید که طلاق خلف هند و غصین
گرده و بخلان غالب مواد قانون اساسی از تکبید نمود،
عمل پایان را پیوپ پست، میتوان ملت را مقتول
و منع و محبوس ساخت، جوانان را بتمام از انشاف
تعییع ملکت و مدینان جوانان را سر برد و قلم
درید، حاکم زاده دست، شکر ایشان که هر دوی ملکت
و حمله نسب احتمال ملت بود از عبارات منوع هاست،
پستظهای احتیل، خلطوت را تکبید کرد، و پنهان

بان گونه نذکران پیاپید آنلر مگر این مسلمین
برادران دین هم بستند مگر زنان آنها خواهان
شما بستند مگر حقوق برادری بهم نماید چگونه
با سیزی خواهان و کل برادران خود را پس بیندربد
چگونه جسم از وداع لمس بسویشید لب تراویز از شدا
آنست که بک دل و پیک جبهه در متابعت علمای اعلام
که نواب آنحضرت ندخانه حضرت حجۃ الاسلام آنکی
حاجی پس علی آقا نیریزی که با هشت برابری از نجف
از فرق حرك فرموده اند گویند خواهان خود را
و برادران خود را از کل خلاص کنید که تا انتقامه
مندانه از انصار دین و اموان اسلام و مسلمین محظوظ
نه بمالد بهم و بکه متأخر رب الملل نمایند آن اموان
النظامه ملائکه همانها خانه خانه خوده در زده
شده و رسول صلی الله علیه و آله و سلمه و منطقه پا به
و لا رکنوا الی الیاذن ظلموا تبعضکم التاریخ
المؤمنوای. محمد کلام المیزانی. نبیل المرحوم
المحلی نیزی طلیل نعمت سره.

سودا خطابه هیئت علمیه نجف اشرف
با حرار اذربایجان

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف
الآباء والمرسلين وعلى آله وآسمائه افضل الشهداء
والمجاهدين لرسوخة ديننا العظيم
ملكت بيتهما اتفاق ودربياته يكعبي واتجاج وابياس
قوت وشوك مر دولت وعظامت هر سلطنت متوفى
برخلوص اهال آن از شوب غرض و خلاق و مزء
برونشان از مرعش جبل و شفاقت است و اینجنبات فرام
پیاپید مگر پیغمبرات حسنه علاوه حاشانهای خیور
لد اکرانی که از باده عبت دین و وطن سرست

مشیب بنداد مجلس، لاهی اعلام گردید. خدام
شوریت حضرتیه رئاسی روحال ملت ایران و قطب
ثیله همفری علمای نجف اشرف.

نجل املاع میرزا خلیل طهران
الاً ستر الحلق محمد کاظم الحرسان
الاً ستر هدایه الملازنیان

دستخط علمای اعلام آیت الله لیلانم طلب
رؤسای ایلات کمال از روز تمهیل فریاده ملت
منتبه تبریز

(بسم الله الرحمن الرحيم)

مرعش میشوره گمان ما این بود در زمان هوق
حق و ظیور حضرت صاحب الزمان علیه السلام والسلام
رؤسای خلیل ایلان خسوس آنچند که بیرون دین
و تبعیت مخصوصه دل خانایی داد و کاب آنحضرت نوید
آن بزرگوار را در دفع اهدای دین مین لصوت و پروردی
خواهید خوده حالاً تعلیم میشوره که این همه سیمان
که از ظلیلین شریعت مطیعه وارد و اینهمه ظلم و
خوازی برادران دین که دل حضرت حجۃ بنی اتمه
فرجه را خون کرده بار پیش از فسما ساک و پیشی
نموده بله در اعانت ظلم سوق سواره. و پس رای
کشتن برادران دینی خوده که در میان آنها بیس از
اویلی ای حدا هستند خوده اید اگر چه سایجاً بیرون
عثیار ایلان و خسوس آنچنان اعلام شد که اعانت
ظلیلین و اعانت حکم بخت مشروطه طواهان بجزله
اعانت بزیدن ملعونه و ای مسلمان منافق است لیکن
چون مذکور است که این برادران زوسایده اند عینما
عین تکلیف شرعی بشماره است میفهم که اینکه سائز
رؤسای خلیل ایلام خوده اند تا زرداست تدارک
این جرم خوده حراجی که بر قلب حضرت اعلم
زمان علیه السلام از ملوانه ظلام رسیده مردم گذشتند
متوجه از فسما این بوده که در این موقع هیچ عنایج

ملکت اسلام، ای جان فشاران در راه نرف مسلمانان؛ ای ابرا کنتگان احکام حیج الاسلام، ای اعضاي عقزم انجمن ایاق، ای بیگانه سردار ملت، ای فرزانه سالارات، ای کابیکه در تبید ارکان دین میں حضرت پیدالرسلين مل اله عليه و آله و آلن و مال مناقبه نکردید، ای کابیکه در تکه هاري مملکت اسلام از دست ره امباب خود دلري نفرمودید ای کابیکه در افق حریت مشروع و تبریغ فانون اسلام مسامعه نور زیدید، ای کابیکه در راه تربیت ابناء ملت و قوت دولت کوئنه نکردید، ای کابیکه خلب حریعت رسیده حضرت حیث عجلان فرجه از دست مبتدین و ماقنین مرمم اندانت و خاطر میلکش را از خود راضی ساختید، ای کابیکه غیره از این رازنه نمودید، ای کابیکه در حفظ ملت و شرف قویت از خود گذشتید، ای کابیکه در میان اخذ حقوق مشروعه مخصوصه خود چهار ابه میزدید، ای کابیکه تکرار افات و وعده های خود در قاع و قمع ریشه استبداد و دفاع از وطن عقزم خود و فاکرده و سیکنید، ای کابیکه حیج الاسلام و آیات الله علی الامام در مصائب و لرده و شما احرار ملت گریبان و نالان و متصل در آستانه مبارکه حضرت امیر اسلام امامه علیه نصرت شمارا خواهاند، ای کابیکه احتم شهادتان در میان گوی و بزن ب خلد و کفن و قبرها ان از کثرت تحط و غلای جان و اهال میزان از شفیع خوش توب و نفیگ گریان و لژاند بثارت میدعیم شمارا که هرچه در جان فشار و فنا کاری بعد از باشید بیشتر انسان مشروطت را میشه فرموده و من نقدر تو محل اولی ایجاد زیده بشود حریت مشروعه زودتر جلوه گرده افسرده و

و باز سر نشانسته چنانکه در هر حصر واوان اعمال تقدیم و بزرگان بوصیم بوده خاصه در صدر اسلام که بواسطه اتحاد کلمه مسلمین و جهان در تحت لوای حقیقت واحد و پاک بودنشان از اعراض غایبه بایک عالم غیرت و شجاعت و پاک دنیا قوت و شبات تسلیم کوچک جزیره العرب را ملک زمین قرار داده کلمه مبارکه اسلام را در شرق و غرب منتشر و پنه آواز ساخته تا اینکه پلنه سلاطین مستبد در عالم اسلامی و متزوک شدن قانون ملیک حضرت حکمی سرتیت دو تباره بعد از آن مه توپیل عیوب الشول بحال پنه شسته (عاد اسلام خربا کما بناهیا) ره ره کار بجهانی رسید که عالم اسلام منحصر بدو سه مملکت ضیف گردیده آنهم متأسفانه از اطراف و غایش بحسن کتابت سلاطین و اسرائیل قطه جدا و بسب نهادن ابتلاء و نوع نبوت که دروح علکت است خیه در بدین حالی باقی و بحسب زن بلاقی مبنلا گردید خوشیختانه پیشی قبلا بهم عالیه شا خلا و جان شکران ازدواج بن عرب خوشی برای یکی از این علک که وطن عقزم ما ایران است باز و سلط قانون حریت مشروع که موجب حفظ پیش اسلام و هوکت دولت و رزق ملت مبسط و آتاب عدالت از کران تا کران علکی را نور چشم گردیده ولی بدینخانه هنوز مرکب چاپ آن خلک نشده که بقای دشی هم مرکز و تحریکات ثالثانه مبتدا سحاب ظلمانی ظلم و فاد مذاک و اطراف این خلک پاک را تیره و تار غوده و خودناک تردید که اسلی این بینان بزرگ از هم پاشیده و خلک ملکت و خواری بر سر اسلامیان پیشنه شود که ناگه هست و نهیت شما برادران شیر ز جلوه گرد خداکاری جان و مال در صدد هلوگیری و آسوده موجب انتشار و میهان ایرانیان و باخت ابتداران نزد علیهان گردیده لذا در بکمال حیارت عرضه میداریم، ای اهالی غیور آذربایجان، ای جان شکران

بعد تو آن پل می بیند عین الدوّه این پولها را از بین
توی یک جانشان و یک جمل هر قریب ترین نظر غون و رفت
تبریز و سارخان هم نگذشت و نه ورداشت یکداله
با دوست سوار آمدیدان این طبق لست که آنم
از هول جلن هفتاد توان که سهل است هفت هر فرو
تowan هم باشد بیکفاره و فرار بکند. عین الدوّه هم هرچه
از آن پولی مانده بود گذاشت و فرار کرد. و سارخان
آنها را داشت فست کرد میان فقر ای گزشته و شناوره
ای آدم است : حالاً با عقاب تو باید دیگر
شاه بنشیند بلمان خدا. و پیش را مثلاً بقول تو.
گفتی دراز کن رو بشه. هی آفرین باش عقیده.
آفرین باش عقل و هوش. خیر عزم شد باز استور
پیکنده. شاه عزمه میدهد خنگ های دولت را
میرزنه توی میدان مال فروشنا. یک جراغ حلی
هم روشن بیکنده بیکارانه روی تختک. های ..
شام شد و لرزان شد : تختکی صد تو مانی لفیض و شد
پازده تو مان. شب وقت حساب بیکنده یصد و
پیل و پیشتو مان تختک فروخت اند. آنوقت فردای
همان روز شاه بنشیند رس تخت کیان که خدا بلو
خطا فرموده است ؟ و سفّاق طاعن اسلام و سیون
حکم دن بین وحای اسلام و سلیمان اعی سیدنا
جزال لیاخوی راه هم سنا بکند. و میرماید از
ترازیک بحضور اعلیحضرت اقدس ! همین ما عرض
شده است جی از مفسدین آشوب طلب که جز
خرابی دن و دولت و همین بنان اسلام و سلطنت
تصدی ندارند در خانهای خود رای اشغال ته و
شاد تختگ ذخیره کرد اند هر کام خانهارا مخصوصا
با از ای ای روسی خودهان تغییش کنید و برای اسکه
قراقیاهی سلسلان ناچر منه سادا چشمعلان بزن و وجه
سلسلهای بینه، هر کس تختک دارد تختک را ضبط
دیگر بازده تو مان هم جر عی کنید. آنوقت از فردا
جزال لیاخوی هم با از ای ای روسی خودش میافتد
توی خانهای مردم یعنی میان زن و بجه سلسلان
تختک ها را باشانه بازده تو مان جر عی و هد تو مان
پول و تکمیل عرق رای جماحدین اسلام رس بیکد
آنوقت آن یصد و چهل و پیشتو مان میشود شده و
بود تو مان. این هم خواج ریک از دیگر دیگر .

حالای آدم است. عن حال کن بیست این بولای
حاضر از طبیعت تحییل نند. بالا کار با ای سرمایه
پس تو هنوز خان. هنوز ملتو کامل نیست. هنوز
تو لاق تپید اگونوی بیلیک پیش. بدل اگونوی
بیلیک باشند جمیله ملایک پیاد بدل والاگر ما اینه
اعلیحضرت قدر تقدرت خلک حشت کوئان شوکت
رسم صولت .... محمد عل شاد تاجر است والسلام.

از آن سه چیز منفعت شد. باید دیگر از گرستکی
بگرد. هی هی ! بدرک الله بغل و معرفت تو.
بدرک الله هم و کمال تو. سلا بک کمی نکه کن
بلم اگونوی پادشاه اوران. و آنوقت پیش خودت
علم اگونوی خیل ای
علم اگونوی حلب نکن. مرد عزیز تو خودت
میدان که پادشاه ما کار نیکند. برای ایستاده او
شاهنشاه است. چون در دیبا و علم هرچنانه هست
او روحه شان شده است. بین همچو آدمی کارگردن
غیرازد. تمدیم سر طبیعت ای ای ای ای ای ای ای
شاهنشاه اوران از آنوقت که بهش بیک حب زیان
عادت کرده طبیعت آنقدرها عمل نمی کند. و اما
آنکه سرمایه است. ای ای ای ای ای ای ای ای ای
پرسال خوانده که در ماه ذخیره گذشت آنقدر از
سرمایه ایک بود که دار و ندار عیاش را برد گذاشت
بانک روسی گروسته، چهار روز چرچر بجهای
میدان توطحانه را راه انداخت.

پس سلا بجیده تو باید شاه دستش را بکاره
روی دستش و بور نکله کند با پیرهاد و امیرهاد هم
قول تو کمال مال نگاه کند بروی شاه. نه عزیز ادم
بجیده تو اشتبه کرده. علم تو هنوز ناقص است.
تو هنوز بیکمال که غیر از طبیعت و کار و سرمایه
روز نگاه میکند و گیر هم تولیه بیشود. به نه
بربر نگاه میکند روسی امیرهاد و نه امیرهاد مال
مال نگاه میکند روسی شاه. شاه وقت دید دست و
پایا شنگ است. سلار خان از یک طرف زور آورده.
بجههای مخلوت هم از یک طرف سرمایه موابع تقاضا
میگشند. میدان چه هی کند بیمهده در دربار
کیوان مدار یک سفره بین میکند. تمام وزرا، امرا
سردارها. سریبها و عیتمدرا را جمع میگشند کنار
سفره. و باید را هم بپیشاند بیان های سفره. دلایل
را هم خبر میگشند. یک دفعه مثلاً از لای عمامه
شیخ فضل الله باشلا از ر شال سردار اعظم شیرالسلطنه
در باید یک گنجینه و مسیره بیان اطلاع. و باید
چشمش را میدوزد طرف گنجینه. ولنک خرج
عمل را نلم میکند. آنوقت یک دفعه میبینی که یکسد و سجد
دو هزار دست رفت توی حبیبها. هی شاهی، سنجانی،
شاد. و قران ایست که خلی بیان همیزند توی سفره.
وقت بولای راهپیش نند. خلا بد و یک. شده است
هفتاد و هفت تو مان و دو هزار و پیازده شاهی.

حالات عن گویه بیم این بولای از کجا بیداند ؟
طبیعت ایستا کمک کرده ؟ پاشه دستش را ازال سبل
بسیزد زد ؟ یا یک سرمایه برای ایستادگذشت شد ؟